

Organ al Comitetului Central al P.M.R.

Conferințe ale organizațiilor de partid regionale

Vineri au început lucrările conferințelor organizațiilor de partid regionale Argeș, Crișana, Maramureș, Oltenia, Suceava. La lucrările conferințelor iau parte delegații aleși în conferințele raionale și orașenești de partid — muncitori, ingineri, tehnicieni, lucrători din gospodăriile agricole de stat și stațiuni de mașini și tractoare, țărani cooperatori, intelectuali, activiști de partid, de stat și din economie. De asemenea, sînt prezenți numeroși invitați — membri ai C.C. al P.M.R. și ai guvernului, reprezentanți ai unor insti-

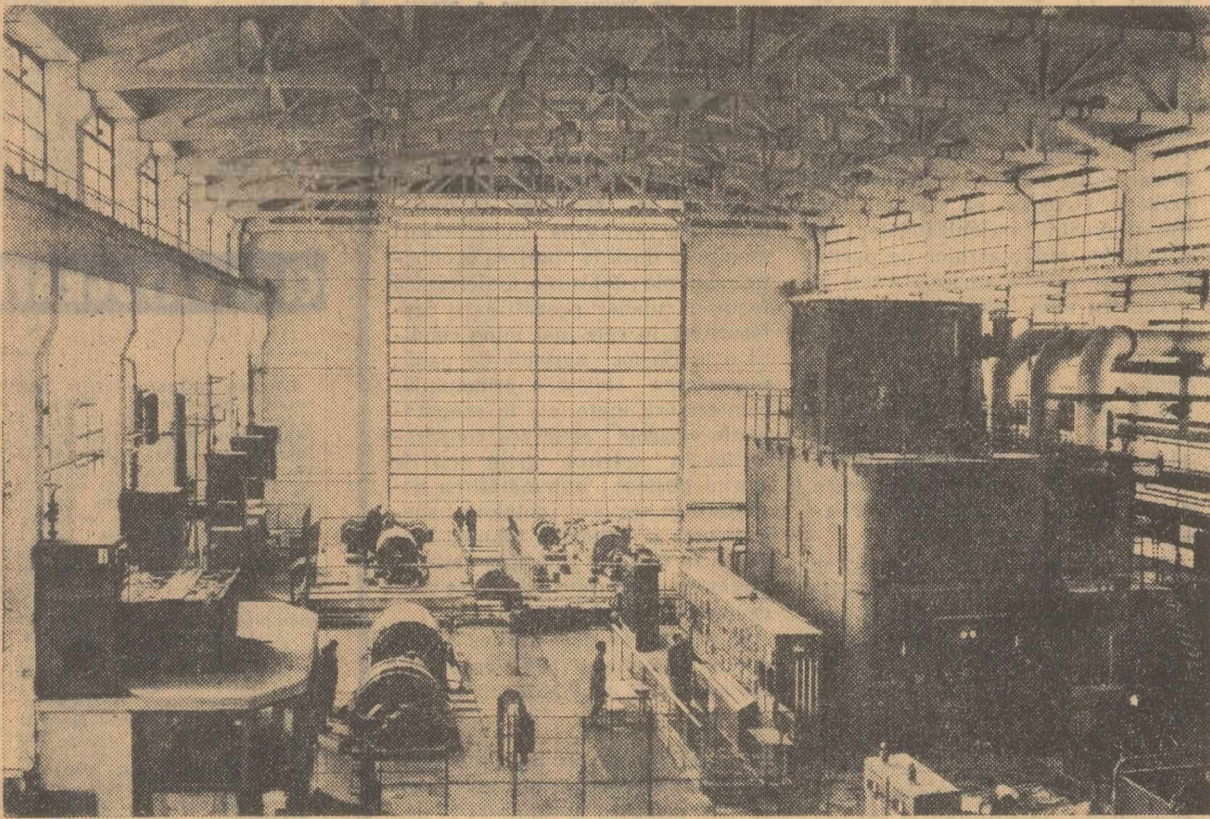
tuții centrale, ai organelor locale de stat și ai organizațiilor obștești, cadre de conducere din uzine, fabrici și de pe marile șantiere, din instituții, oameni de știință, cultură și artă. La conferințele regionale participă tovarășii Dumitru Coliu — la Maramureș, Leontin Sălăjan — la Crișana, Ștefan Voitec — la Oltenia, Mihai Dalea — la Suceava, Paul Niculescu-Mizil — la Argeș. Pe ordinea de zi a conferințelor se află discutarea activității comitetelor regionale de partid pe perioada ce a trecut de la ultima con-

ferință și pînă în prezent, dezbaterile proiectelor de Directive ale celui de-al IV-lea Congres al P.M.R. cu privire la dezvoltarea economiei naționale în perioada 1966—1970 și cu privire la valorificarea surselor energetice și electricității în perioada 1966—1975, precum și a proiectului de Statut al Partidului Comunist Român, alegerea noilor organe regionale de partid, precum și a delegaților la Congresul al IV-lea al P.M.R. Lucrările conferințelor continuă. (Agerpres).

Perle? Vorbim la figurat, da. Deși este o imagine cotidiană la fabrica de medicamente „Flora” din București. Foto: R. Costin

Anul XXXIV Nr. 6661 Simbătă 26 iunie 1963 6 PAGINI — 30 BANI

În „bucătăria” gerului năpraznic, unde se prepară, la comanda, oxigenul Hunedoarei

Materia primă AERUL

Cea mai importantă carte... a apărut

Zaharia STANCU

Acum câteva zile a trecut pe la mine un prieten, un poet cu care obișnuiesc să discut din cînd în cînd problemele noastre de literatură și de viață. După obișnuitele și plăcute stringeri de mîină, prietenul meu a luat loc într-un fotoliu și a scos din buzunar un cațel gros. M-am bucurat.

lismului sînt ușoare? Nu. Nici ele nu sînt ușoare. Sînt toluși împlinite pînă la capăt și de multe ori înainte de termen.

— Într-adevăr, am scris zilele acestea un poem dar l-am lăsat acasă. O să îl citeșc altădată.

Proiectele de Directive, așa cum arătam mai înainte, condensează în fraze clare și în cifre precise trecutul apropiat, cu eforturile lui sustinute și cu înfăptuirile uriașe cu care ne mindrim pe bună dreptate, dar și viitorul, cu tot ceea ce avem de înfăptuit în următorii cinci și zece ani.

— Dar caietul... Caietul promitea... — Nu o să te dezamăgească. În caiet mi-am notat cărțile mai importante care au apărut la noi în ultimii ani. După aceea am transcris aci o lungă listă cu titlurile cărților scrise, sau în curs de a fi scrise, care vor apărea în anii următori.

— Dar caietul... Caietul promitea... — Nu o să te dezamăgească. În caiet mi-am notat cărțile mai importante care au apărut la noi în ultimii ani. După aceea am transcris aci o lungă listă cu titlurile cărților scrise, sau în curs de a fi scrise, care vor apărea în anii următori.

• UN SPOR DE OTEL MAI MARE DECIT PRODUCȚIA ROMÂNIEI ÎN 1938 • FRIGUL TEHNOLOGIC • CREIERUL ELECTRONIC ȘI PRODUCȚIA OXIGENULUI

A intrat în producție încă un obiectiv realizat de constructorii hunedoreni în acest an — noua fabrică de oxigen a combinatului siderurgic. Oxigenul, necesar în cantități din ce în ce mai mari, este un stimulator al proceselor siderurgice.

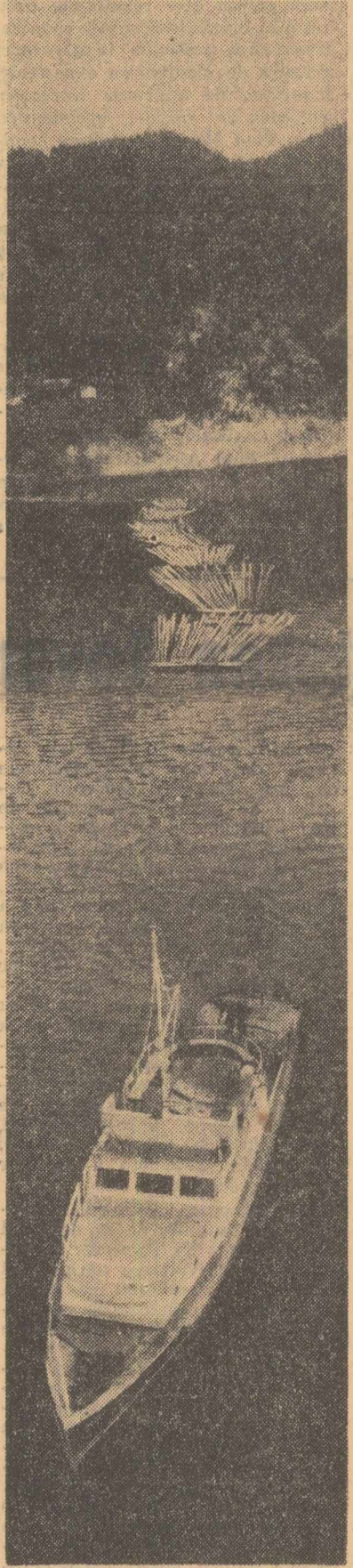
Materia primă a noii fabrici o constituie în exclusivitate... aerul. Iar tehnologii este... frigul. Pentru a produce 10 000 mc de oxigen pe oră, agregatele aspiră din atmosferă de șase ori mai mult aer. Un turbocompresor îl comprimă, iar un regenerător îl răcește la minus 176 grade. La un asemenea ger năpraznic, o mare parte a aerului și în principal oxigenul se lichefiază. Lichidul, trecut printr-o coloană de rectificare, este schimbător de căldură și o turbină în care este centrifugat cu 12 000 de rotații pe minut, iese sub formă de oxigen tehnologic.

Fabrica este înzestrată cu agregate și instalații de înaltă tehnicitate, supravegheate în fiecare schimb de către șase oameni. Compresorul care ridică presiunea oxigenului tehnic la 165 atmosfere este echipat cu un creier electronic. În „memoria” acestuia sînt înmagazinate operațiile de pornire, funcționare și oprire, urmărirea agregatelor. Intervențiile se fac cu maximum de rapiditate și siguranță.

Prin introducerea oxigenului, durata de elaborare a unei sarje se micșorează cu 10—15 la sută. Raportate la producția oțelăriei, aceste procente înseamnă anual un spor de producție echivalent cu oțelul produs de un cuplor de 400 tone pe sarjă. Cu alte cuvinte, un plus de oțel mai mare decît producția României din 1938. Un avantaj important îl constituie și reducerea cheltuielilor pentru transportul buteliilor, oxigenul ajungînd în secții prin conducte.

Utilizarea pe scară largă a oxigenului va ajuta pe siderurgii să ri-dice productivitatea muncii și să realizeze anual economii de milioane de lei.

Laurențiu VISKI cosp. „Științei”

Plute pe lacul de acumulare de la Blaz. Foto: M. Andreescu

ANCHETA „ȘCÎNTEII”

Cum se face aprovizionarea cooperativelor agricole de producție cu unelte și piese de schimb?

Pe ogoarele țării lucrează zeci de mii de tractoare, combine și alte mașini agricole realizate de industria noastră socialistă. Așa cum se prevede în proiectul de Directive ale Congresului al IV-lea al partidului, în 1970, în agricultură vor lucra peste 115 mii de tractoare fizice, 47 mii de combine pentru cereale și un număr mare de alte mașini agricole cu caracteristici și performanțe ridicate. Se va introduce o gamă mai variată de tractoare de puzet și tipuri diferite și de mașini de mare productivitate, care să asigure un grad ridicat de mecanizare a lucrărilor agricole, corespunzător diferitelor culturi și cerințelor zootehnice.

Un alt delegat, al cooperativei agricole din Bordselu, a solicitat: coase. Șeful depozitului i-a îndrumat să caute la I.C.R. (Întreprinderea comercială raională).

Pe lângă mașinile și utilajele cu care sînt deservite de S.M.T., cooperativele agricole folosesc și o serie de mașini și utilaje mai simple. Pentru toate însă, ele au nevoie de materiale și piese de schimb, unelte, scule și multe alte lucruri „mărunte”, dar fără de care procesul de producție agricolă nu se poate desfășura în bune condiții. Președinți de cooperative și specialiști din cadrul consiliilor agricole au semnalat deficiențe în îndeplinirea greutății în aprovizionarea unităților cu astfel de utilaje și materiale.

— Dar la I.R.T.A. — întrebăm noi? — Aseară am venit de la I.R.T.A. București — ne spune Nicolae Clorolu, merceologul cooperativei agricole din Amara. Am făcut 150 de kilometri, am pierdut două zile și ne-am întors fără rulmenți și frînă de spate.

De la Ana la Calafă

Depozitul nr. 3 Slobozia, aparținînd Întreprinderii de aprovizionare și desfacere nr. 1 București. Curtea e plină de oameni și de camioane nu numai din raionul Slobozia, ci și din Urziceni, Fetești. Se distribuie sacii recuperate de la fabricile de zahăr din Chitila, Giurgiu și Botoșani, necesari pentru campania de recoltare a păsoaselor. Oamenii sînt serviți prompt. Șeful depozitului, Dumitru Velicu, îi sînt adresate însă și numeroase alte cereri. Delegatul cooperativei agricole de producție Sf. Gheorghe a solicitat cîțiva metri de tablă zincată. Le trebuie pentru reparatul unor vin-

CE AM VĂZUT LA HANOI

Prima cunoștință cu Hanoiul am făcut-o într-o după-amiază de sfîrșit de mai, sub un soare neobișnuit de darnic pentru ora aceea, după o călătorie de 26 de ore cu avionul. Am coborît din avion pe o căldură copleșitoare, mai ales pentru noi, cei veniți de pe alte coordonate geografice. Aci ne aflăm în apropierea Tropiciului Răuului, aproximativ pe aceeași latitudine cu Calcutta, cu deșerturile Arabiei, cu Assuanul, Havana și California de sud.

INSTANTANEE CÎNTECUL PASĂREI MĂIASTRE

Dorina RĂDULESCU

Fluier și cobză, buciom, scripcă, țambal, trunză și trestie este Maria Tănase.

Cîntecul l-a prins din tîngina trunzelor, din arcusul vîntului, din răsunetul codrilor și din șipotel izvoarelor.

A strîns în glasul ei lacrima și jalea din bocetele și revolta străbunilor. A cules alintul din cîntecul de leagăn și dorul din iteamăntul pădurilor. În versul ei răsună chiotul haiducilor și bucuria împlinirii celor mai vrednici care stăpînesc răsăriturile și apusurile zilei de azi.

A legat farmece dragostei de mironul busuiocului, a turnat vis în cîntece și cucută în blestemele pentru cei ce iubește și lasă... Domniță a cîntului din popor, a iubit oamenii și oamenii au iubit-o. Glasul ei era cînd leac, cînd îndemn de viață și dragoste.

I-am auzit din nou setele trecute vocea la radio, pe discul care a luat premiul internațional al anului, dîruind în limba franceză neîntrecuta bogătie a iolilorului nostru.

Este cîntul pasărei măiastră a lui Brîncuși, care s-a înălțat lărd holar, destinînd lumii întregi aleanurile și aspirațiile vechi și bucuriile noi ale poporului nostru.

TINERETEĂ E RISIPITOARE

Teme pentru anchete medicale

Dincolo de frontierele adolescenței — vîrstă la care frageda tulpină omenească se sprijină încă pe cei apropiați din jur — se întinde, ca o imensă mare liberă, etapa tulburătoare a tineretii. Ajuns la completa dezvoltare fiziologică, asemenea unui trunchi vîinos, cu rădăcinile bine înfipite în pămînt, organismul uman posedă în gradul cel mai înalt minunatele daruri care se cheamă sănătate, vigoare, optimism, încredere, avînt, siguranță de sine. De aceea, pe toate tărîmurile de activitate, tineretul reprezintă un factor dinamic, neobosit, care-și trăiește preocupările la cea mai înaltă tensiune.

Fiecare tînar sau tînară găsește în noile condiții sociale posibilitatea să-și afirme nestîngînit capacitatea și talentul, să-și înfăptuiască năzuințele, să scoată la iveală filonul de aur al calităților cu care e înzestrat. Alături de toți făuritorii socialismului din patria noastră, tineretul își modelează profilul său etic și spiritual, asimilează cunoștințele tehnice și științifice, valorile nestemate ale culturii naționale și universale. Înaintarea societății noastre pe drumul socialismului înseamnă înaintarea pe drumul formării omului nou, înzest cu tineretii generații. În cursa vieții, tinerii sînt purtătorii safetei, reprezentînd pentru ansamblul colectivității sociale schimbul „de mîine”. Spre ei se îndreaptă

ochii celor din jur, în familie, în școală, în producție, în vederea canalizării energiei, vîrstă marilor impulsuri, a marilor aspirații și idealuri, dar și vîrstă marilor tentații. Lumea înconjurătoare exercită o influență puternică asupra tineretului, îl ispitește în felurite chipuri prin tot ceea ce are ea mai fascinant, mai deosebit, mai puțin cunoscut. În sufletul tînarului se nasc pasiuni puternice pentru diferite lucruri, pasiuni care adesea se manifestă cu o forță irezistibilă. Nu este însă mai puțin adevărat că această vîrstă a marilor tentații, a marilor pasiuni este, totodată, și vîrstă lipsită de experiență, a crudității în gândire și judecată. În plină formare, în plin proces de acumulare de cunoștințe, de maturizare, tînarul nu poate să discearnă întotdeauna din multimea de sentimente, idealuri, năzuințe care populează universul său spiritual — ceea ce este cu adevărat folositor.

Am vizitat orașul în diferite zile, la diferite ore. Viața decurge normal. Fabricile produc din plin, magazinele au programul obișnuit, copiii merg la școală. Peste tot se simte activitatea constructivă a acestui popor, a cărui hărnicie și al cărui talent în dezvoltarea economiei și culturii patriei sale, în construcția socialistă sînt binecunoscute.

(Continuare în pag. a V-a)

Dr. M. PADURELEANU (Continuare în pag. a V-a)

Gheorghe CALIN (Continuare în pag. a V-a)

Conferința organizației regionale de partid București

În vechea Românie, județele care formează actuala regiune București — Vlașca și Teleorman, Ialomița, Ilfov (excluzând Capitala) erau cele mai înapoiate. Industria era inexistentă, iar agricultura se practica la un nivel deosebit de scăzut. În zilele noastre, ca rezultat al politicii partidului de industrializare socialistă a țării și valorificarea superioară a resurselor naturale ale țării, de îmbunătățire continuă a repartiției teritoriale a forțelor de producție, a cunoscut o puternică dezvoltare și regiunea București. Progresele realizate și perspectivele de viitor ca și sarcinile care revin comunistilor, tuturor oamenilor muncii din regiune au fost subliniate pe larg în darea de seamă prezentată de **Ion Spătaru**, prim secretar al comitetului regional de partid, la conferința organizației regionale de partid București, care a avut loc în zilele de 18—19 iunie.

În regiune s-au construit și se construiesc mari obiective industriale dotate cu tehnica modernă — Combinatul de îngrășăminte chimice Turnu-Măgurele, Combinatul de hirtie și celuloză de la Călărași, se dezvoltă industria construcțiilor navale de la Oltenița și Giurgiu. Producția globală a industriei regiunii București a fost la sfârșitul anului 1964 de peste două ori mai mare decât în 1959.

Pe ogoarele gospodăriilor de stat și cooperativei agricole lucrează mii de tractoare și mașini agricole moderne. Extinderea mecanizării și aplicarea măsurilor agrotehnice au făcut ca în 1964, cu toate condițiile climatice mai puțin favorabile, să se obțină în medie la hectar cite 1.430 kg grâu și 2.520 kg porumb. Producția superioară au realizat gospodăriile de stat: 1.830 kg grâu și 3.470 kg porumb la hectar.

An de an crește nivelul de trai material și cultural al populației; au fost construite numeroase locuințe noi, școli, unități sanitare, cămine culturale etc. În perioada 1959—1964 s-au cheltuit, din bugetul statului popular al regiunii, pentru ocrotirea sănătății și prevederi sociale peste 900 milioane lei.

În lumina prevederilor proiectelor de Directive ale celui de-al IV-lea Congres al P.M.R., darea de seamă a subliniat sarcinile care revin organelor și organizațiilor de partid, tuturor oamenilor muncii pentru dezvoltarea în ritm susținut a producției industriale și agricole, valorificarea superioară a materiilor prime, creșterea productivității muncii, ridicarea calității produselor și crearea de resurse sporite pentru export.

Luind cuvântul în cadrul conferinței, numeroși delegați, exprimând adevănată entuziasm la prevederile proiectelor de Directive, au arătat că oamenii muncii din regiune, în frunte cu comunistii, își vor consacra toate forțele împlinirii luminosului program de înflorire a patriei socialiste.

Un loc important în cadrul lucrărilor l-au ocupat problemele privind dezvoltarea, în continuare, a producției industriale, accentuându-se necesitatea dării la timp în funcțiune a diferitelor obiective și îmbunătățirea calității produselor.

Tovarășul **Tudor Jan**, prim-secretar al Comitetului raional de partid Turnu Măgurele, a arătat că ridicarea marelui Combinat de îngrășăminte chimice a necesitat întărirea organizațiilor de partid de pe șantier. În centrul preocupărilor comunistilor de pe șantier a stat îmbunătățirea simțitoare a condițiilor de folosință a mașinilor și agregatelor. Munca politică, desfășurată de organizația de partid în rîndul constructorilor, avîntul întrecerii socialiste pe șantier se reflectă și în aceea că fabrica de acid sulfuric a fost dată în funcțiune înainte de termen. Referindu-se la importanțele prevederilor proiectului de Directive privind dezvoltarea industriei chimice, tov. **Saica Florian**, directorul Combinatului de îngrășăminte, a subliniat că muncitorii și inginerii combinatului vor contribui la realizarea sarcinii puse de partid de a livra în 1970 agriculturii 1,1 milioane tone îngrășăminte chimice. Pentru darea la timp în funcțiune a tuturor obiectivelor combinatului, el a propus să fie luate măsuri de îmbunătățire a colaborării între diferitele întreprinderi care livrează utilajele necesare. Tov.

Aurel Dumitrescu, muncitor la Șantierul naval Oltenița, reliefînd succesele constructorilor de nave, a subliniat preocupările organizației de partid și ale conducerei șantierului pentru îmbunătățirea calității navelor. În prezent peste 1.000 lucrători frecventează cursurile de îmbogățire a cunoștințelor profesionale. Cu prilejul discutării proiectului de Directive s-a pus un accent deosebit pe sarcinile legate de îmbunătățirea calității produselor, propunîndu-se măsuri eficiente privind: extinderea metodelor înalte de muncă și executarea în flux continuu a motoanelor, dragurilor, remorcherelor și folosirea pe scară largă a materialelor plastice în interiorul navelor.

Darea de seamă și participanții la discuții au arătat că în întreprinderile din regiune există rezerve importante de creștere a producției și productivității muncii, de îmbunătățire a calității produselor, care sînt insuficient folosite. Conferința a cerut organizațiilor de partid și conducătorilor de întreprinderi să manifeste o mai mare preocupare pentru creșterea pregătirii profesionale a cadrelor astfel ca această acțiune să se desfășoare în același ritm cu înnoirea tehnicii și perfecționarea utilajelor pe care le folosesc, iar organele și organizațiile de partid să implementeze preocuparea pentru îmbunătățirea calității produselor cu grija pentru folosirea cit mai chibzuită a mijloacelor materiale și bănești în vederea reducerii prețului de cost.

În cadrul lucrărilor conferinței s-a acordat o deosebită atenție dezbaterii prevederilor din proiectul de Directive referitoare la dezvoltarea agriculturii. Discuțiile au scos în evidență că organele și organizațiile de partid s-au ocupat cu competență de aplicarea în practică a măsurilor stabilite de conducerea partidului și statului nostru privind sporirea producției agricole, iar rezultatele obținute sînt dintre cele mai bune. Lucrările conferinței, evidențiind experiența bogată acumulată de organizațiile de partid și unitățile agricole în sporirea producției agricole, au analizat mijloacele de îmbunătățire continuă a activității în acest domeniu în scopul realizării sarcinilor stabilite prin proiectul de Directive. Tov. **Grigore Chisleanu**, directorul Trusului Gostat-București, a subliniat că rezultatele obținute în urma specializării gospodăriilor de stat s-au concretizat în faptul că în unitățile acestui trust producția globală a crescut, în perioada 1961—1965, de 3,5 ori, iar producția marfă de 5 ori. Sarcinile prevăzute în proiectul de Directive impun să fie continuată acțiunea de profilare și specializare a gospodăriilor de stat. Tov. **Gheorghe Marin**, directorul Combinatului avicol de la Crevedia, subliniind superioritatea organizațiilor de partid și unităților agricole în producția de carne, specializată, a arătat că în mai puțin de 4 ani, combinatul a livrat 40 milioane ouă, 5 milioane pui de o zi, 3.000 tone carne de pasăre. Pornind de la sarcinile stabilite în proiectul de Directive, ce în 1970 peste 50 la sută din producția de carne de porc, circa 50 la sută din producția de lapte și aproape în întregime producția de ouă din producția totală a gospodăriilor de stat, să se obțină în unități care folosesc metode industriale de creștere a animalelor, vorbitorul a propus să se înființeze o fermă de selecție, iar cercetătorii să grăbească crearea unui hibrid de porumb cu bobul sticlos, mult mai eficient pentru hrana păsărilor.

În cadrul lucrărilor s-a subliniat că în gospodăriile de stat există importante rezerve pentru sporirea producției și reducerea prețului de cost al produselor. Conferința a cerut organizațiilor de partid și consilierilor G.A.S. ca, paralel cu măsurile privind mai buna organizare a producției, să analizeze periodic modul cum se folosesc fondurile bănești, astfel ca să se realizeze și o reducere corespunzătoare a prețului de cost al produselor.

Certitudinea îndeplinirii prevederilor cuprinse în proiectul de Directive se bazează pe conținutul lor realist, pe condițiile materiale create, pe capacitatea de mobilizare a organizațiilor de partid, pe avîntul oamenilor muncii — a arătat tov. **Vasile Vedeanu**, secretar

al comitetului regional de partid. Unitățile agricole socialiste din regiunea București au posibilitatea să realizeze și să depășească sarcinile cuprinse în proiectul de Directive. În acest scop se impune însă mai multă preocupare pentru amplasarea culturilor pe cele mai potrivite terenuri, aplicarea diferențiată a măsurilor agrotehnice și extinderea experienței înaintate, a metodelor bune de lucru. Sînt cooperative agricole ca cele din Bragadiru, Satu Mare, care, folosind din plin condițiile pedoclimatice, au obținut recolte mari, în timp ce altele, cu condiții asemănătoare, obțin rezultate cu mult sub posibilități. Consiliile agricole și specialiștii din unități trebuie să acționeze cu inițiativă și perseverență pentru punerea în valoare a tuturor resurselor de sporire a producției agricole.

Referindu-se la posibilitățile existente de sporire a producției agricole în toate unitățile, tov. **Ion Spătaru**, președintele cooperativei agricole Gheorghe Doja, a scos în evidență însemnătatea sarcinii prevăzute în proiectul de Directive privind amplasarea culturilor în zonele cele mai favorabile. În acest fel cooperativa a obținut rezultate bune în sporirea producției, reușind să valorifice pe bază de contract produse în valoare de 7.200.000 lei. Ținînd seama de volumul mare de transporturi al unităților agricole, vorbitorul a propus ca unele întreprinderi din regiune să fie profilate pentru repararea camioanelor. Tov. **Dumitru Tirolea**, președintele cooperativei agricole de producție Buzescu, raionul Alexandria, a subliniat rezultatele bune la care s-a ajuns în urma schimbărilor de experiență organizate din inițiativa comitetului regional

de partid. În cadrul cooperativei s-a extins acțiunea: „Dacă toate brigăzile ar lucra la fel”. Astfel, lucrările agricole s-au executat în toate brigăzile la un nivel corespunzător, iar toți îngrijitorii de animale și-au îndeplinit și chiar depășit sarcinile de plan. El a arătat că pentru a se asigura îndeplinirea prevederilor din proiectul de Directive trebuie să se acorde mai multă atenție popularizării experienței înaintate.

În cuvîntul său, tov. **Benone Clătic**, președintele cooperativei agricole de producție Găjuani, s-a referit la marile rezerve de sporire a producției la hectar. Dacă toate brigăzile din cadrul cooperativei ar fi obținut recolte la nivelul celor fruntașe, s-ar fi putut valorifica în plus 380 tone mai mult grâu și porumb. Realizarea sarcinilor privind sporirea recoltelor impune ca organizațiile de partid să analizeze comparativ rezultatele obținute în brigăzile aceleiași cooperative și să se preocupe în mai mare măsură de răspîndirea experienței înaintate, de aplicarea întregului complex de măsuri agrotehnice. Tov. **Vlad Marin**, secretarul comitetului de partid din cooperativa agricolă din Crovu, după ce a arătat contribuția adusă de organizația de partid la îmbunătățirea muncii în fermele de animale, s-a referit la dezvoltarea zootehniei în lumina proiectului de Directive, propunînd să se analizeze posibilitățile producerii furajelor combinate pe plan regional și să se asigure dotarea cooperativei agricole cu aparatura necesară efectuării analizelor la lapte.

Tov. **Puiu Alexandrescu**, director la S.M.T. Orbeasca, stațiune distinsă cu Steagul roșu și diploma de unitate fruntașă pe ramură, a

arătat că rezultatele obținute se datorează muncii desăvîșite de organizația de partid în rîndurile mecanizatorilor pentru cultivarea și rîndurile acestora a răspunderii pentru calitatea lucrărilor, combătînd tendința de a alerga după hantri în detrimentul calității. Participarea comunistilor din rîndurile mecanizatorilor la activitatea organizațiilor de partid din cooperative agricole a dus la realizarea unei legături mai strînse a acestora cu stațiunea. Întrucît în proiectul de Directive se prevede ca în 1970 numărul S.M.T.-urilor să crească la 320, vorbitorul a propus ca o stațiune să fie amplasată în comuna Balaci, ceea ce ar crea condiții mai bune de deservire a cooperativei agricole din această zonă.

Problemele întăririi legăturilor între știință și producția agricolă, necesitatea aplicării în practică a cuceririlor științei au fost larg analizate în cuvîntul delegaților la conferință. Tov. **Tiberiu Mureșan**, directorul Institutului de cercetări pentru cereale și plante tehnice Fundulea, a subliniat necesitatea unei mai strînse colaborări între cercetătorii institutului și specialiștii Combinatului de îngrășăminte Turnu Măgurele în vederea producerii unor sortimente de îngrășăminte cu eficiență sporită. De asemenea, el a vorbit despre importanța cercetărilor în domeniul irigațiilor și a celor privind obținerea, deosebit pentru lunca Dunării, a unor hibridi de porumb cu însușiri de producție superioare. Tov. **Nicolae Borcescu**, director adjunct științific la I.C.Z., a arătat că pentru a se realiza sarcinile privind dezvoltarea creșterii animalelor prevăzute în proiectul de Directive se impune intensificarea

acțiunii de îmbunătățire a efectivelor, raionarea corespunzătoare a raselor de animale, extinderea mecanizării recoltării și uscării lucronei, școlarizarea cadrelor de zootehniști.

Conferința a subliniat necesitatea ca organele și organizațiile de partid să se preocupe, în continuare, de aplicarea unor măsuri menite să ducă la sporirea producției agricole; folosirea judicioasă a fondului funciar, pregătirea și desfășurarea în cele mai bune condiții a lucrărilor agricole de vară; respectarea strictă a principiului cîntăresării materiale în cooperative agricole; educarea cooperativitorilor în spiritul griii față de avutul obțes; îmbunătățirea activității în sectorul zootehnic; specializarea și aplicarea tehnicii moderne în G.A.S.; ridicarea calității lucrărilor executate de către mecanizatorii din S.M.T.

Încheierea dezbaterilor a luat cuvîntul tovarășul **Ilie Verdet**, secretar al C.C. al P.M.R.

Conferința a ales membrii noului comitet regional, al comisiei de revizii, delegații la cel de-al IV-lea Congres al partidului. În prima sa ședință plenară, comitetul regional a reales în funcția de prim-secretar pe tovarășul **Gheorghe Neucula**, membru al C.C. al P.M.R.

Conferința organizației regionale a adoptat o telegramă adresată C.C. al P.M.R. în care se exprimă hotărîrea comunistilor, a tuturor oamenilor muncii din regiunea București de a traduce în viață prevederile proiectelor de Directive ale celui de-al IV-lea Congres al P.M.R.

Ion HERTEG
Flora CEAUȘESCU

Cuvîntarea tovarășului Ilie Verdet

De astăzi în genere o industrie tînră, de unde și problemele care se ridică sînt deosebite. Organele de partid, conducerea de întreprinderi sînt chemate să asigure aplicarea consecventă a măsurilor privind punerea în funcțiune la termen a obiectivelor planificate, realizarea în cel mai scurt timp a parametrilor proiectați, creșterea eficienței economice a investițiilor, exploatarea rațională a utilajelor și întreținerea lor în bune condiții, formarea de cadre tehnice cu o înaltă pregătire. Referindu-se la însemnătatea deosebită a îmbunătățirii calității produselor, vorbitorul a subliniat necesitatea respectării tehnologiei, asigurării de materii prime corespunzătoare, controlului de calitate pe faze, repartizării judicioase a cadrelor în toate sectoarele.

În continuare, vorbitorul s-a ocupat de sarcinile ce se desprind din proiectul de Directive în legătură cu dezvoltarea agriculturii socialiste. El a subliniat necesitatea ca organele și organizațiile de partid, saturele populare și consiliile agricole să acorde o atenție deosebită îndrumării permanente a conducătorilor de unități agricole socialiste în vederea folosirii judicioase a mijloacelor tehnice, a îngrășămintelor chimice, a semînzătorilor de mare productivitate, efectuării la un nivel agrotehnic înalt a tuturor lucrărilor agricole. O preocupare de seamă trebuie să constituie buna organizare și normarea a muncii, gospodărirea chibzuită a zilelor-muncă, cultivarea atitudinii noi față de avutul obțes, ridicarea rolului adunărilor generale în rezolvarea problemelor principale ale producției.

Din lucrările conferinței a reieșit necesitatea de a se acorde o atenție mai mare dezvoltării sectorului zootehnic și sporirii producției animale, urmîndu-se îmbunătățirea structurii efectivelor de bovine prin creșterea ponderii vacilor și junicilor, livrarea animalelor pentru sacrificare la o greutate mai mare, grija pentru producerea și gospodărirea furajelor.

În continuare expuneri sale, tovarășul Ilie Verdet s-a referit la proiectul de Statut al Partidului Comunist Român, document care sintetizează experiența de luptă a partidului nostru, reflectă creșterea forței și maturității sale, a rolului său conducător în opera

de construcție socialistă, profund democratică de care este pătrunsă întreaga activitate a partidului. Propunerea ca partidul să poarte denumirea de Partidul Comunist Român a fost primită cu deosebită bucurie de membrii de partid, de toți oamenii muncii. Această denumire corespunde pe deplin rolului și conținutului activității partidului nostru în etapa desăvîșirii construcției socialiste și scopului său final, construirea societății comuniste.

Imbrățișînd toate laturile activității de partid, proiectul de Statut subliniază în mod deosebit îndatoririle de mare răspundere care stau în fața membrilor Partidului Comunist Român. În anii construcției socialiste a crescut nemăsurat de mult autoritatea partidului, care se bazează pe prestigiul și autoritatea fiecărui membru de partid. Aceasta impune o preocupare continuă pentru ridicarea pe o treaptă tot mai înaltă a calității de membru de partid, creșterea răspunderii comunistilor pentru sarcinile încredințate, a rolului lor în mobilizarea maselor la îndeplinirea sarcinilor construcției socialiste.

Schimbările calitative survenite în viața partidului și a societății noastre fac posibilă renunțarea la stagiul de candidat și primirea directă în partid. Aceasta impune însă sporirea exigenței față de fapta membrilor care cer primirea în partid, o griji deosebită pentru educarea comunistă a noilor membri de partid.

O mare însemnătate acordă proiectul de Statut aplicării consecvente a cerințelor centralismului democratic, care unește într-un unic suvoi energia și inițiativa creatoare a întregului partid pentru traducerea în viață a liniei sale generale. Vorbitorul s-a referit apoi la unele probleme ale vieții interne de partid, arătînd că organele și organizațiile de partid, ținînd seama de complexitatea problemelor pe care le ridică realizarea proiectelor de Directive, trebuie să asigure îmbinarea armonioasă a eforturilor pentru îndeplinirea sarcinilor curente cu studierea aprofundată a căilor de rezolvare a sarcinilor de perspectivă. Pentru soluționarea competentă și operativă a acestui ansamblu de sarcini este necesar ca organizațiile de partid să aplice în întreaga activitate principiul muncii co-

lective, principiul suprem al conducerii de partid. În continuare, vorbitorul a subliniat necesitatea ridicării pe o treaptă mai înaltă a controlului îndeplinirii hotărîrilor, a muncii de selecționare, creșterea și promovarea a cadrelor, a conducerii de către partid a organizațiilor de masă, a propagandei de partid și a muncii politice de masă.

Referindu-se la aspectele actuale ale vieții internaționale, vorbitorul a amintit că poziția partidului nostru în problemele internaționale a fost expusă pe larg și în mod fundamental în Declarația C.C. al P.M.R. din aprilie 1964. Partidul nostru militează consecvent pentru întărirea sistemului mondial al socialismului și a mișcării comuniste și muncitorești mondiale, pentru dezvoltarea colaborării dintre țările socialiste pe baza normelor și principiilor marxist-leniniste. România promovează consecvent relații de colaborare cu toate statele, pe baza coexistenței pașnice, a respectării stricte a egalității, avantajului reciproc și a neamestecului în treburile interne.

În ultima perioadă se observă o accentuare a tensiunii în relațiile internaționale, datorită acțiunilor agresive ale cercurilor imperialiste. Intervenția militară a S.U.A. în Vietnam, în Republica Dominicană nu înseamnă altceva decît o agresiune fățișă împotriva unor popoare care vor să-și hotărască singure soarta, să-și apere independența națională. Încercările imperialiștilor americani de a înăbuși prin forța armelor năzuințele de libertate și progres sociale ale popoarelor întîmpină pretutindeni pe glob indignarea și opoziția opiniei publice. Partidul și guvernul nostru, întregul popor român își manifestă cu hotărîre solidaritatea cu lupta popoarelor vietnameze pentru apărarea independenței naționale, a intereselor sale vitale.

În încheiere, tovarășul Ilie Verdet a arătat că realizările remarcabile obținute de oamenii muncii din regiunea București în perioada șesenalului, hotărîrea lor de a îndeplini sarcinile trasate de partid și de guvern sînt o dovadă că și de aici înainte, strîns uniți în jurul partidului, își vor aduce deplină contribuție la efortul entuziast al întregului popor pentru înflorirea României socialiste.

TEATRE

Teatrul de operă și balet: **Fidelio** (orele 19,30). Teatrul de stat de operă: **Mam-zelle Mouchy** (orele 19,30). Teatrul „Lucia Sturdza” (sala din Bd. Șchitu Măgureanu nr. 1): **Oricel ar părea de ciudat** (spectacol prezentat de Teatrul Mic — orele 20). Teatrul „C. I. Nottara” (la teatrul din parcul Herăstrău): **Opt femei** (orele 20). Teatrul Muncitoresc C. I. Nottara (la teatrul din Parcul „N. Bălcescu”): **Păișia Florentină** (orele 20). Teatrul „Barbu Delavrancea” (Sos. Ștefan cel Mare nr. 34): **Se caută un mîncinos** (orele 20). Teatrul Mic (Str. C. Mille nr. 15): **Vulpea** (orele 20). Teatrul „C. I. Nottara” (la teatrul din Parcul Herăstrău): **Revista** (în oraș) (orele 20). Teatrul de stat: **Allo, ici Paris!** (orele 20).

CINEMATOGRAFE

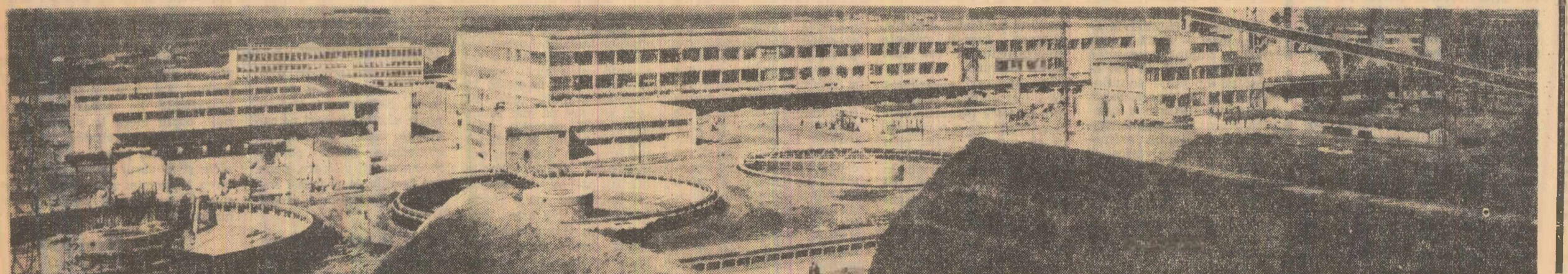
Laleaua neagră — film pentru ecran panoramic: **Patru** (9; 11,30; 14; 16,30; 19; 21,30). **Ful** (11,30; 14; 16,30; 19; 21,30). **Republica** (9,45; 11,45; 14; 16,45; 19; 21,15). **Festival** (8; 11; 13; 15; 17; 19; 21; 23; grădina: **Patru** (9,30; 11; 13,30; 16; 18,30; 21); grădina „Dojna” (Str. Doamnei nr. 9 — orele 20,15). **Victoria** (9,45; 11,45; 14,45; 16,45; 19,45; 21,15). **Marele război** — cinematoscop: **Carpați** (9,15; 11,45; 14,15; 16,45; 19,15). **Caș-Caș** — cinematoscop: **București** (8; 11,30; 14; 16,30; 19; 21,30). **Expoziția „Realizările economice naționale a R.P.R.”** (Piața Libertății, orele 20,15). **De dol bani violete**: **Capitul** (9,30; 11,45; 14; 16,30; 18,45; 21); — la grădina (orele 20,15). **Măscăria** (9,45; 11,45; 14,45; 16,45; 19,45; 21); — la grădina (orele 20,30). **Imonadă** — Central (9,30; 11,45; 14; 16,15; 18,30; 20,45). **Neamul Soimăreștilor** — cinematoscop: **Ștefan cel Mare** (9,30; 11,45; 14; 16,15; 18,30; 20,45). **Soprite**: **Lumina** (9,30; 12,15; 15; 18; 20,45). **Regina cîntecelor**: **Union** (15,45; 18; 20,30; 21). **Program pentru cerul ploii**: **Unre** (9 dimineata). **Arca circuitului**: **Dolina** (11,30; 14,30; 16,30; 18,30; 20,30). **Încălțările** — Central (9,30; 11,45; 14; 16,30; 18,30; 20,30). **Particul vesel** (completare **Chitatorie imaginată**): **Timpuari Noi** (8; 11,30; 14; 16; 18; 21). **Winnetou** — cinematoscop: **Giulea** (13,30; 16,30). **Feroviar** (completare **Smulșe din împărăria șarilor**: 9,30; 11,45; 14,45; 16,45; 19,45). **Întîlnirea** — cinematoscop: **Cluj** (13,30; 16,30). **Ne asumăm răspunderea**: **Cultural** (15,30; 17,30). **Floresca** (10; 12,15; 16; 18,15; 20,30). **Fiamura** (9,15; 11,30; 13,45; 16; 18,15; 20,30). **Ne asumăm răspunderea**: **Cultural** (15,30; 17,30). **Citind în ploaie**: **Dacia** (9,30; 11,45; 14; 16; 18; 21). **Oliver Twist**: **Buzesti** (14,30; 17; 19,30); — la grădina (orele 20,30). **Amplasarea** (11,30; 13,30; 15,30; 17,30). **Ștefan cel Mare** — cinematoscop: **Cosmos** (13,30; 15,45; 18; 20,15). **Nunță cu peripeții** (completare **Noi și soarele**): **București** (10; 12,30; 14,30; 16,30; 18,30; 20,30). — la grădina (orele 20,15). **Meri sălbatice** (completare **Dincolo de cerul ploii**): **Unre** (9 dimineata); — la grădina (orele 20,30). **Veselle la Acapulco** (completare **Artiști amatori**): **Vitan** (16; 18,15; 20,15). **Ștefan cel Mare** (10; 12,30; 14,30; 16,30; 18,30; 20,30). **Corina** (16; 19,30); — la grădina rulează filmul **„Războiul vesel”** (orele 20,30). **Ferentari** (16; 19,30). **Bine atînat**: **Bahova** (completare **Drumurile celui de-al cincilea continent**: 15; 17,30; 20,30). **La grădina rulează filmul** **„Bufonul regelui”** (orele 20,30). **Cringăși** (completare **Baletul negru** din **Senezal**: 16; 18,15; 20,30). **Citarea ca unei crime** — cinematoscop (completare **Colțul prieteniei**): **Progress** (15,30; 18; 20,15). **Astă-lă să se întîmpine** (completare **Zilele Sighșoarei**): **Drumul Sării** (16; 18,15; 20,30). **Pacea** (16; 18; 20,30). **Între două ceruri** (16; 18,15; 20,30). **Fata din Cotoi** (15; 17; 19; 21). **Fata din Cotoi**: **Grădina „Progress-Parc”** (Piața Libertății — orele 20,30).

TELEVIZIUNE

Orele 19,00 — **Jurnalul** televiziunii. 19,20 — **Avanturii lui Tom Sawyer** (VII); **Fierdru** și **găsit**. 20,00 — **Tele-enciclopedie**. 20,30 — **Teatrul** în studio: **„TEAZAURUL”** de Paul Everac. 21,30 — **„Întrebă frunza de fag...”** — muzică populară românească. 22,30 — **Retrospectivă** umoristică. Emisiunea a VI-a cu **Nae Roman**. În încheiere: **buletin de știri**, sport, **buletin meteorologic**.

Cum e vremea

Ieri în țară: Vremea s-a menținut călduroasă și în general frumoasă. Cercul a fost variabil. S-au înregistrat unele de ploaie însoțite de descărcări electrice în Moldova și cu totul izolat în Muntenia. Temperatura aerului la ora 14 era cuprinsă între 23 de grade la Suceava și Cluj și 20 de grade la București și Iași. Vremea a fost călduroasă și în general frumoasă. Cercul a fost variabil. Temperatura maximă a fost de 34 de grade. Timpul probabil pentru zilele de 27, 28 și 29 iunie. În țară: Vremea se menține călduroasă, cu cerul variabil. Înnoirări trecătoare se vor produce mai ales în nordul țării unde vor cădea averse izolate de ploaie, însoțite de descărcări electrice. Vînt slab cu intensificări trecătoare din sectorul nord-vest. Temperatura aerului va fi cuprinsă între 13 și 23 de grade, iar maximele între 26 și 36 de grade. În București: Vremea se menține călduroasă. Cercul variabil. Temperatura se menține ridicată.

Certificatul leșilor din anonim al orașului Călărași: Combinatul pentru celuloză din pâl

Foto: Agerpres

PROIECTUL DE STATUT AL PARTIDULUI ÎN DEZBATERE

REPORTAJ DINTR-O ORGANIZAȚIE DE BAZĂ DE LA INSTITUTUL „PROIECT” - BUCUREȘTI

LEGEA FUNDAMENTALĂ DE VIAȚĂ A FIECĂRUI COMUNIST

„În statut să se precizeze în ce constă și cum se aplică dreptul de control în felurite tipuri de unități...”
„Să se arate că dreptul de control se referă și la îndeplinirea planului de stat”.

Comuniștii din sectorul de sistematizare al Institutului „Proiect”-București dezbăteau proiectul de Statut al partidului și, din când în când, pe buzele lor răzbăteau, din obișnuință cotidiană, cuvinte ca „nivel”, „colț”, „ridicări”, „verticală” care, în ambianța aceea, se încărcau involuntar de semnificații melancolice. Am urmărit dialogul lor viu, pasio-

nal, pe marginea proiectului de Statut, ascultând, în același timp, comentariile în semi-voce ale tovarășului ALEXANDRU POPESCU, secretarul organizației de bază, care ni-l prezenta pe vorbitori. Deci, un dialog întrețesut cu un monolog (pe care îl vom reda în paranteze).

— Ne este clar tuturor că Statutul P.C.R. — spunea inginerul ION RĂDULESCU

— nu este numai legea fundamentală a întregului partid, dar și legea de viață a fiecăruia dintre noi.

Din îndărilor și drepturile membrului de partid, consemnate în proiectul de statut, se conturează limpede profilul politico-moral al comunistului.

— Exigențele puse de partid în fața membrilor săi reprezintă o cotă foarte înaltă spre care fiecare dintre noi trebuie să tindă.

Ca să meriți titlul de comunist, partidul ne cere să fim exemplu de altitudine înaintea muncii profesionale și obștească, de corectitudine și conduită morală în viața de toate zilele. Doar așa cuvântul nostru adresat celor fără de partid capătă întreaga greutate mobilizatoare. În lunile care vin avem sarcini mari — proiectele topografice și de sistematizare a zonei de zonă clădirii Televiziunii, a unor ansambluri de locuințe. De noi, de exemplu, pe care îl vor de comuniști, depinde în bună măsură realizarea lor la termenul și la nivelul așteptat.

(Inginerul Rădulescu a fost șef de proiect la o lucrare importantă — ridicarea topografică a zonei de agrement Cernica—Pustnicul. A muncit zi și noapte, a fost mereu pe teren, în mijlocul oamenilor. În sala mai sint și alți comuniști care au participat, în plină iarnă, la această lucrare și la aceea, la fel de urgentă, de la Poștii-Leordeni. Inginerii Petre Bota, Gheorghe Popescu, Gheorghe Rozner, deși șefi de echipă, au purtat nu o dată în spărie, pe ger, prin troiene de zăpadă, prin mlaștini, teodolitul sau nivela. Așa și meseria noastră. Cere unora eforturi mari și ne mirăm că, acolo unde e mai greu, primii care pun umărul sint comuniștii).

— Ca ființă comunist — spunea în cuvântul său arhitectul RADU BOGDAN — proiectul de Statut îmi sporțește încrederea în forțele mele și ale tovarășilor mei, în capacitatea noastră de a face față oricăror sarcini, oricât de grele.

M-a impresionat, în calitate de membru al biroului U.T.M., grija pe care o vâdește Statutul pentru formarea tinereii generații de constructori ai socialismului și comunistului, caracterizată drept „o îndatorire de onoare a întregului partid”.

Ne vom strădui să-i facem pe tinerii din institut să înțeleagă cât de mult înseamnă titlul de ucenic, că pentru el și-au jertfit libertatea și nu o dată viața cei mai buni tineri din generațiile care ne-au adus ziua de azi. Vom munci spre a însuși tinerilor pasiune, sete de altitudine pe toate planurile — profesional, obștească, etc.

(Vorbesc înflăcărat. Așa își este firea. Știe însă să îmbine entuzias-

mul cu seriozitatea în muncă. A adus o contribuție pretutindeni de toți la cea mai importantă lucrare a sectorului nostru — schița de sistematizare a Capitalei. A venit cu idei îndrăznețe, s-a bătut pentru ele ca un adevărat comunist...).

— Pe toți ne-au impresionat — spunea arhitecta RUTH ROTH — claritatea și profunzimea prevederilor proiectului de Statut, care prezintă o imagine de ansamblu a tuturor laturilor organizației și activității partidului în actualele etape de desăvârșire a construcției socialiste. E bine că s-au precizat sarcinile muncii cu activul fără de partid. Pentru noi aceasta era o mare însemnătate, deoarece adesea muncim dispersați, în diferite puncte ale orașului, în grupe de lucru din care fac parte numai doi-trei comuniști, uneori numai unul.

Trebuie să ne deprindem să muncim cu cei din activul fără partid, să le încredințăm sarcini concrete, să-i ajutăm să le îndeplinească, să ne bucurăm pe ei, să-i atragem în mai mare măsură la îndeplinirea sarcinilor aflate în fața organizației de partid.

(„Lucrează în institut de la înființarea lui. E unul dintre arhitecții noștri buni. Vorbește din experiență, ca un om care a reflectat îndelung asupra acestei probleme”).

— Nu e înflăcărat — sublinia în cuvântul său inginerul GHEORGHE GHIUȚĂ — că în aceste zile dezbaterii paralele documente aflate în muncă și care se completează între ele, cum sint cele două proiecte de Directive și proiectul de Statut.

Obiectivele pe care ni le pun Directivele reprezintă sarcini concrete, practice, în primul rând pentru comuniști, care trebuie să se aplece în fruntea luptei pentru îndeplinirea lor în viață. Dar îndeplinirea prevederilor proiectului de Statut asigură mobilizarea întregului partid, a fiecărei organizații în parte la îndeplinirea sarcinilor.

Un element important pentru noi, ca organizație care lucrăm într-un institut de proiectări, e să folosim eficient dreptul de control asupra activității conducerii administrative. Să nu folosim numai la „zile mari”, cu prilejul unor adunări, când șeful sectorului vine și prezintă un referat, ci în munca de zi cu zi, pentru a preveni ivirea neajunsurilor, pentru a rezolva problemele operative, cu forțe comune. Așa propune ce

în Statut să se precizeze în ce constă și cum se aplică dreptul de control în felurite tipuri de unități și organizații de partid sau acest drept...

Tot în ce privește dreptul de control s-a propus ca în articolul respectiv din Statut să se adauge că

dreptul de control se folosește nu numai în ce privește aplicarea liniei politice a partidului, a hotărârilor și direcțiilor organelor superioare de partid și de stat”, ci și în referința la „îndeplinirea planului de stat”.

Concluzia generală a dezbaterilor? A exprimat-o lapidar tovarășul GHEORGHE IONESCU, secretarul comitetului de partid al institutului: — Noi întrebunțăm des expresia „ridicări”. E vorba de ridicările topografice. În fond, dacă te gândești bine, Statutul ne cere tot o „ridicări”. La nivelul foarte înalt al sarcinilor care ne stau în față.

Victor BIRLADEANU

ÎN ORGANIZAȚIILE DE BAZĂ DE LA COMBINATUL SIDERURGIC HUNEDOARA

„SĂ EXPLICĂM MASELOR POLITICA PARTIDULUI, SĂ LE MOBILIZĂM LA ÎNFĂPTUIREA EI”

Pe platformele de lansare a oțelului hunedorean, tovarășii își predau unul altuia stătea schimbărilor de producție. În patru din organizațiile de bază de schimb de la cele două secții de oțelărie se dezbate proiectul de Statut al Partidului Comunist Român.

Analizând, la lumina prevederilor din proiectul de Statut, îndatoririle membrilor de partid, sarcinile organizațiilor de bază, vorbitorii s-au referit la mijloacele prin care poate fi ridicat continuu rolul mobilizator al fiecărui comunist în îndeplinirea sarcinilor de mare răspundere ce revin siderurgiștilor în viitorul cincinal.

— Am într-o mână proiectul de Directive ale Congresului al IV-lea și în cealaltă proiectul de Statut al partidului, spune maestrul ADAM TOMA. Intre ele există o strânsă legătură. În Directive ni se arată limpede ce sarcini ne revin nouă, celor de la O.S.M. I: în primul rând, îmbunătățirea calității oțelurilor, sporirea producției de oțel electric și a oțelurilor aliate. Agregate moderne avem, oamenii noștri sint capabili, muncesc cu rivnă. Trebuie să crească continuu și forța de organizare și mobilizare a comunistilor. Este bine că proiectul de Statut reafirmă, la capitolul îndatoririlor, sarcina fiecărui membru de partid de a-și îndeplini exemplar sarcinile profesionale.

Ideea enunțată de tovarășul Toma a fost reluată și dusă mai departe de alți vorbitori, care au subliniat că

comuniștii trebuie să fie în primele rânduri ale acțiunii pentru elaborarea unor noi mărci de oțeluri cu calități superioare — sarcină principală ce le revine din proiectul de Directive.

La O.S.M. II, tovarășul CONSTANȚIN TOMA, secretarul comitetului de partid, spunea:

— Proiectul de statut arată că una din principalele îndatoriri ale comunistilor este să explice oamenilor muncii politica partidului, hotărârile sale, să-i mobilizeze la îndeplinirea sarcinilor trasate de partid.

Pentru noi, care lucrăm la cuploare, principala sarcină de partid este acum însușirea în condiții bune și în termen scurt a tehnologiei elaborării oțelului cu oxigen.

La cuplorul 7 și-au asumat răspunderea acești membri de partid dintre cei mai pricepuți în meserie — Avram Opris, Constantin Enache, Ioan Bogdan. Dar trebuie să explicăm tuturor oțelariilor marea

însemnătate a acestei acțiuni, trezindu-le gustul, pasiunea pentru tehnica nouă.

În adunările de dezbateră a proiectului de Statut s-a cerut ca birourile organizațiilor de bază să îndume conducerea secțiilor și comitetele sindicatelor la o muncă mai perseverentă pentru ridicarea calificării profesionale a oțelariilor.

Tovarășul TRAIAN IOV, secretarul comitetului de partid al oțelăriei Siemens Martin și electrice, spunea:

— La dezbateră proiectului de Directive tovarășii comunisti Alexandru Moșogoaia, Ion Pițica și alții au fost printre primii care și-au reînnoit angajamentele. Frumos exemplu personal. Mobilizator pentru toți oțelarii secției. Pe total oțel elaborat am coborât sub procentul admis de rebut cu 12 la sută. Rezultat bun. Dacă judecăm însă lucrurile în amănunt, trebuie să spunem că nu ne-am încadrat în norma de calitate la una din mărcile de oțeluri speciale prezentate.

Comitetul de partid, organizațiile de bază trebuie să intervină mai hotărât în respectarea disciplinei tehnologice.

Adunările de dezbateră a proiectului de Statut al partidului în patru din organizațiile de partid pe schimburi de la cele două oțelării ale Hunedorei au cuprins un cerc larg de probleme. Unii dintre vorbitori au formulat propuneri la proiectul de Statut. Printre ei și maestrul Adam Toma:

— După părerea mea, perioada de un an pe care o are acum birourile organizațiilor de bază este prea scurtă pentru ca membrii biroului să se deprindă cu munca, să pătrundă în miezul problemelor, să-și arate pricepera. Tocmai de aceea

propun ca adunările de alegeri în organizațiile de bază să aibă loc la doi ani, perioadă care ar asigura o mai mare continuitate în munca biroului, creșterea competenței lui.

Tovarășul GHEORGHE FURDUL, instructor al comitetului regional de partid, care participase la numeroase adunări de partid din marile uzine și secții ale combinatului hunedorean, spunea:

— Peste tot adunările sint o școală de educație partinică. Sute de oameni pe care i-am ascultat vorbind și-au exprimat hotărârea de a se dovedi prin întreaga lor activitate la îndălțimea titlului de membru al Partidului Comunist Român.

Constantin MORARU

Cu bucurie și emoție am citit în proiectul de Statut că membrii de partid care ies la pensie din motive de vîrstă sau de sănătate pot cere să rămână în organizația de partid din care au făcut parte pînă la data pensionării. Este o măsură înțeleaptă, care dovedește o dată mai mult că de aproape este partidul de inimă oamenilor.

Muncesc din anul 1935 la Fabrica de încălțăminte „Crisul”-Oradea Mulți dintre tinerii pe care i-am ajutat să se califice la locul de muncă sint astăzi truntași în întrecerea socialistă.

Mă leagă amintiri scumpe de fabrică, de tovarășii alături de care am muncit ani la șir.

Peste trei luni urmează să ies la pensie. Cu siguranță de inimă mă gândeam că nu voi mai veni în fabrică, în secție, la adunările de partid, la sădintele festive, la demonstrații alături de vechii mei tovarășii. Partidul parcă a citit în inima noastră. Multumesc.

Persida TARȘAI muncitoare, membră a organizației de partid de la Fabrica de încălțăminte „Crisul”-Oradea

PROPUNERI

VASILE TOPAN, membru al comitetului de partid Direcția regională C.F.R. Cluj: În aliniatul 2 din capitolul I al proiectului de Statut se arată: „Călăuzită de partid, clasa muncitoare, clasa conducătoare a societății, în strînsă alianță cu țărănimea și în unire cu intelectualitatea și cu celelalte categorii de oameni ai muncii, indiferent de naționalitate, luptă pentru construirea orînduirii socialiste”. Săcăt că ar fi mai corectă formularea: „luptă pentru construirea orînduirii socialiste”. Pornesc de la faptul că socialismul nu este o orînduire aparte, ci forma inferioară a orînduirii socialiste. Marx arată clar că între societatea capitalistă și cea comunistă se află perioada prefecției revoluționare a unei în cale. Într-o perioadă de două orînduiri nu mai există alta, ci numai o perioadă de trecere. De altfel, în ultimul aliniat al capitolului I din proiectul de Statut se precizează: „Scopul final al partidului este construirea societății fără clase — societatea comunistă”.

PETRE ȘARCANI, directorul S.M.T. Radomnești-Olt: Consider că ar fi bine să fie constituite organizații de bază în cadrul brigăzilor de tractoare ale S.M.T. unde lucrează un număr mai mare de comuniști.

ENE ANDREI, întreprinderea de montaje și conducte magistrale Brașov: Propun să se înființeze comitete de partid în întreprinderile care au șantier în întreaga țară.

IGNAT ZAHARI-SIEVICI, secretarul organizației de bază de la Banca de Stat, cursula Tg. Mureș: Am citit în ziarul „Scînteia” propunerea tov. Petre Gigea, de la Statul popular orășenesc Craiova, privind recunoașterea vechimii în partid de la data cînd a fost aprobată primirea în rândul candidaților de partid. În legătură cu aceasta propun ca recunoașterea acestei vechimi să fie supusă dezbaterii organizației de partid, astfel încît ea să fie acordată, de la caz la caz, doar candidaților de partid care în timpul stagiului au îndeplinit exemplar sarcinile încredințate și au făcut eforturi pentru a-și însuși trădările moral-politice specifice comunistului.

VASILE TONU, membru al comitetului de partid din comuna Coleana, raionul Slatina: Propun ca în proiectul de Statut să se prevadă că cei ce solicită primirea în rândurile membrilor de partid trebuie să fie cunoscuți de organizațiile de bază — ca urmașii a vechimii lor la locurile respective de muncă — într-o perioadă de cel puțin un an de zile.

ION BOȘCAN, membru al organizației de bază de la Spitalul unificat din Focșani: Propun să se precizeze vechimea pe care trebuie să o aibă un membru de partid pentru a putea fi ales în biroul organizației de bază și comitetul de partid sau delegat la conștienta orășenescă, raională și regională de partid.

ION DIACONU, secretar al comitetului raional de partid Piatra Neamț: Cred că ar fi potrivit să se precizeze în proiectul de Statut că organele raionale și orășenesci de partid trebuie să prezinte o dată pe an dări de seamă în fața celorlalte care le-au ales. Cred că această prevedere ar avea o influență pozitivă asupra îmbunătățirii desfășurării de către organizațiile raionale și orășenesci de partid.

MARTIN CIOR-TAN, lector la școala de partid de un an din Tg. Mureș: Propun completarea articolului 49 din proiectul de Statut cu următorul aliniat: „Comitetele de partid sau birourile organizațiilor de bază din întreprinderi, cooperatived agricole de producție și institutelor vor informa sistematic organul raional sau orășenesc de partid despre activitatea lor”. Fac această propunere pornind de la considerentul că informarea de partid asigură nu numai ca organul de partid să cunoască în mod concret situația din orice domeniu de activitate, dar determină și pe cei care trebuie să se ocupe de rezolvarea sarcinilor celor mai actuale. Obligația informării nu trebuie să se limiteze, după părerea mea, doar la organele raionale, orășenesci și regionale de partid.

PETRE CHERAN, secretar al comitetului de partid de la Întreprinderea forestieră Jibela: Propun ca grupele de partid din cadrul organizațiilor de bază din sectoarele de exploatare forestieră care cuprind 40-70 membri de partid să fie asimilate în drepturi cu organizațiile de bază; grupele de exploatare, fiind situate de obicei la distanțe de circa 15-20 km de sectoare, participarea comunistilor la adunările de partid este îngreunată.

LA ADUNAREA DE DEZBATERE A PROIECTULUI DE STATUT ÎN COOPERATIVA AGRICOLĂ DIN DOICEȘTI, RAIONUL ȚIRGOVIȘTE

„OAMENII NE PRIVESC SĂ FIM EXEMPLU”

„Organizațiile de bază să hotărască primirea în partid a candidaților de partid, care nu-și termină stagiul pînă la Congres, pe baza analizării activității lor în adunarea generală”.

Vorbeau simplu și plăcut, în dialectul satului munteșesc, și-ți dădeai lesne seama că în serile care au precedat adunarea generală oamenii au studiat, cu migală lor caracteristică, cu interes viu, proiectul de Statut, pregătindu-se pentru discuție.

— Am citit proiectul de Statut de cîteva ori — a spus ION ȚILICA. — Și-l știu bine, îl pot explica și altora. În Statut se spune că fiecare membru de partid trebuie să fie exemplu pentru toți, să nu fie îngăduitor față de neajunsuri. Să nu se multumescă niciodată cu ce-a făcut. Vă aduceți aminte cum s-a ocupat biroul de tovarășa Sanda Maria, sefă de echipă? Lui lucrurile usure.

— Tu ești comunist. Trebuie să fii exemplu. Îi spuneau membrii biroului. Organizația de bază trebuie să fie unită și puternică. Pe drept cuvînt se spune în Statut că ea are datoria să explice oamenilor din jur politica partidului, să-i organizeze și să-i mobilizeze la îndeplinirea sarcinilor trasate de partid.

Așa și facem. Dar nu toți ne pricepem să vorbim bine.

Ar fi bine ca îndată ce se publică o hotărîre a partidului, un document important, tovarășii noștri cu darul vorbirii și bine pregătiți să stea de vorbă imediat cu oamenii, să facă agitație, cum se spune, pentru popularizarea documentelor de partid.

— Propunerea nu-i deloc rea — a intervenit AUREL IORDACHE. — I-am cerut tovarășului Țilică să facă el începutul. Da, ne trebuie buni agitatori în asemenea situații. Eu as vrea să mă opresc asupra prevederilor din statut care cere ca fiecare dintre noi să apărăm și să întărim prin toate mijloacele proprietatea obștească. Să muncim în așa fel încît să ia pildă de la noi toți cooperatorii. Oamenii ne privesc, să le fim exemplu. Mei sint la noi și unii care privesc mai mult la „ce-i al lui”, cînd e vorba de acțiuni de interes obștească se lasă mai greu. Nu-i vorba numai de a veghea la avutul obștească, dar și de a munci

cu rivnă, cu tragere de inimă pentru creșterea acestui avut obștească. Săcăt că ar fi bine ca în adunările generale să arătăm pe rînd cum ne îndeplinim sarcinile de partid, cum muncim ca să fim exemplu pentru ceilalți cooperatori.

Acum am și eu de făcut două propuneri pentru proiectul de Statut. Am văzut, se renunță la stagiul de candidat, asta e bine, dovedește lăria partidului. Eu propun ca acelor candidați care nu-și termină stagiul pînă la Congresul partidului să le analizăm activitatea și cei care s-au dovedit vrednici să fie primii în rîndurile membrilor de partid. Am avut doar timpul să-i încercăm. A doua propunere ar fi asta: sint mari distanțe între unele sate și centrul comunei, unde este aflat sediul comi-

tetului de partid al cooperativei agricole de producție. Poate ar fi bine, în asemenea cazuri, ca

la conștințele pentru darea de seamă și alegerea comitetului de partid să se trimită numai delegații ai organizațiilor de bază, că în industrie.

— Cred că e o propunere bună — a spus NICOLAE ZEGHERU — îmi venise și mie în minte Eu, tovarășii, vreau să amintesc ce spune în statut despre munca colectivă E drept, biroul organizației de bază, comitetul de partid trebuie să analizeze lucrurile în comun, să ia hotărîri în comun este ceea ce mai sigură și mai plină de încredere în munca de partid. Dar și consiliul de conducere al cooperativei noastre agricole ar trebui să-și însușească acest stil de muncă. Ca membru în consiliul de conducere cred că ar trebui

să lucrăm în așa fel încît cele ce hotărîm să fie rezultatul experienței și propunerilor tuturor. Să ne bazăm mai mult pe părerea oamenilor, să ne slătuim cu ei de cite ori începem vreo acțiune mai însemnată.

— Vorbesc în calitate de candidat de partid și cu inșiner — a luat cuvîntul TRAIAN ISTRATE. Mă refer la datoria prevăzută în Statut ca fiecare membru de partid să lupte pentru sporirea contribuției producției agricole vegetale și animale, pentru aplicarea celor mai înaintate metode agrozootehnice. Proiectul de Statut arată limpede de ce mare ajutor este activul fără de partid în acțiunile organizației de bază. Noi ne-am orientat bine, atrăgînd în activul fără de partid multe femei țărănești, cu spirit gospodăresc. Mă gîndesc, în primul rînd, la sefele de echipă Angelica Matei, Eugenia Sandu, Maria Năstase. Dar

prea puțin antrenăm activul fără de partid în sprijinul acțiunilor întreprinse de organizația de bază.

Dezbateră proiectul de Statut a fost un bun prilej de a analiza temeinic și de a face propuneri de îmbunătățire a activității organizațiilor de bază din cooperative agricole de producție

Ștefan ZIDARITA

„Electroputere”-Craiova, dacă dă instalații de care constructorii chemă să le pună în funcție sînt în general mulțumiți, datorită acesteia și laboratorului său.

● Laboratoarele Combi-laboratoare chimice „Victoria” colaborează strîns cu Institutul de cercetări petrochimice.

● Ploieștenii, la uzinele „1 Mai”, au dat un exemplu de suplețe, modificînd

schema clasică de funcționare, punînd laboratorul să-și combine forțele și cercetările cu cele ale serviciilor de concepție. Sînt succese categorice, care depășesc cadrul strict uzinal. Dar e încă prea puțîn. Majoritatea laboratoarelor nu și-au semnalat pînă acum prezența pe tărîmul inițiativei științifice și al cercetării. Să-l întrebăm cum stau lucrurile pe unul din oamenii cei mai indicați să le cunoască.

Capitolul II, în care vedem laboratoarele din turnul de observație al direcțiilor generale

Spuneam că nu există un for care să centralizeze activitatea laboratoarelor. Totuși, în cadrul fiecărui minister există o direcție tehnică, în sarcina căreia cade și grija pentru laborator. Ne aflăm la M.I.C.M., ministerul industriei construcțiilor de mașini. În fața noastră se află inginerul ION CRISAN. Este conducătorul acestei direcții, un specialist care se mișcă la largul lui în problemele cercetării, distins el însuși cu premiul de stat. În chestiunea laboratoarelor însă, tov. Crisan nu are motive să fie prea mulțumit.

— După părerea mea, dacă laboratorul își dezvoltă sau nu activitatea de cercetare științifică, asta depinde în primul rînd de conducerea întreprinderilor. Laboratorul face ceea ce îi dă conducerea să facă.

— Dar nu credeți că oamenii laboratorului ar trebui să manifeste inițiativă, uneori s-o ia înainte și să-l tragă de mîncă pe inginerul șef sau metalurgul sau tehnologul-șef, semnălin-du-le vreo cale sau soluție nouă?

— Firește că da. Însă, pentru a putea s-o ia înaintea cadrelor conducătoare, pentru a putea manifesta o asemenea putere de inițiativă, trebuie ca specialiștii care lucrează la laborator să dispună de o pregătire și putere de concepție deose-

bit de mare. Or, uneori, repartizarea unui om la laborator e hotărîtă de alte considerații. Sînt îndreptate spre laborator multe cadre de valoare, dar se formează uneori un spirit de rutină și muncă mîrșită, oameni de valoare sfîrșesc prin a se deprinde cu gîndul că au fost dați la o muncă mai mică, mai liniștită. De aceea spunem că, după părerea mea, cheia cea mare stă la conducerea de întreprindere. Să cerem laboratorului inițiativă, dar să nu-i „lărdăm”, să nu-i descăr-căm nici pe conducătorii întreprinderii. Un bun conducător de întreprindere trebuie să-l ia în primire pe șeful laboratorului și să-l întrebe: „Ei, cu ce ai de gînd să mă pui în încercătură pe ziua de azi? Ce noutate, ce procedeu (și-a mai trecut prin mîntre? Iar cei de la laborator trebuie să aibă mai mari pretenții față de uzină? De obicei, prin pretenții, înțelegem mai ales altceva: exigențe față de procesul

respectiv, și aduc la rolul unui laborator de uzină. Laboratorul îl reduce la rolul unui spectator, iar cercetarea de înaltă calificare se face greu, îngheștată sub multe lucruri de amănunt. Ce fac atunci oamenii de la un institut? De obicei se adresează... laboratorului.

— Cu alte cuvinte, dacă înțelegem bine, conducerea uzinei încredințează o serie de teme simple unor institute, iar acestea, ca să le rezolve, vin tot la dumneavoastră să se consulte.

— Exact. S-ar putea ca în unele cazuri noi să nu fim chiar atât de falmici, să ne dovedim, știu și eu, incapabili. Dar mai întii încercă-ne, convinge-te că nu putem!

Fiecare vede lucrurile din unghiul lui. Ca să ne încredințăm că pleoanaia pentru laborator a tovarășului Dumăitici corespunde unghiului din care vede chestiunea și conducerea uzinei, ne-am adresat directorului general al uzinei. Tov. PETRE TURCU e recunoscut imediat că așa stau lucrurile:

— Da, există o seamă de cazuri cînd ne-am adresat cu prea multă ușurință altora. Nu e vorba de o metodă, de o concepție, ci de accidente, de greșeli, pe care însă nu trebuie să le tolerăm. Unii, într-adevăr, subapreciază laboratorul. Noi nu trebuie să cedăm atât de ușor: dimpotrivă, să încercăm laboratorul cu muncă la înălțimea calificării lui științifice, să fim pretențioși față de el. Sînt sigur că tovarășilor acest lucru le va face plăcere. Oricînd om al științei și tehnicii își face plăcere cînd îl împovărezi nu cu mîdrănișuri de uzură, ci cu sarcini care să-l pună la încercare inventivitatea și puterea de creație.

— De ce?

— Oriunde ai de-a face cu construcția de mașini ai nevoie și de probe. La o teștătorie, cred eu, pui pinza sub microscop, o mai încerci cu ciușca acizii, o supui la presiuni — citeva probe care se pot face într-o odăie — și ai terminat. Un tractor însă e un animal de cîmp, are de făcut o grămadă de operațiuni și are o grămadă de secrete lăuntrice. Asta înseamnă zeci de probe, și nu numai ale tractorului, dar și probări ale ulyurilor, maselor plastice, materialelor de etanșare etc. Oricare din aceste probleme e o problemă de probări în laborator, și oricare probare cere un aparat complex și sigur, uneori chiar aparate pe care să le facem noi ad-hoc, special pentru o probă. După părerea mea, în unele cazuri — mă refer acum la „Tractorul” — laboratorul ar trebui separat în două părți: una pentru verificări curente, cum se fac acum, iar altă parte, cu bancuri de probă, să treacă sub conducerea constructorului-șef.

— Și să nu uităm alt aspect. Conducerea, oricît e ea de conducere generală, oricît ar trebui să fie de atentă îndeosebi la problemele „în mare”, totuși, are pe umeri multe

nu-și vină să crezi laboratorului să ocupe de... recepția de materiale. Mai face și alt lucru laboratorului, adică primește și face probe care ar trebui de fapt să revină controlului tehnic. Să zicem ce ne spune cunoscutul constructor-șef al uzinelor brașovene, inginerul GORUN KASARGEAN:

— Pe cumpărătorul străin, ca și pe tractoristul nostru, nu-i interesează prea mult dacă progresele obținute de tractorul românesc se datorează laboratorului uzinei din Brașov sau unui institut de la București. Ceea ce îi interesează pe ei sînt calitățile tractorului însuși, dacă este la nivelul celor mai bune produse din lume. Pe noi însă, o dată cu problemele de construcție ale tractorului, ne interesează și calea pe care obținem fiecare progres, adică ulyta-la cu care am dobîndit o îmbunătățire, costul ei etc. E adevărat că laboratorul nostru se ocupă cu alte sarcini decît cele care ar trebui să-i revină. Culemea este că la „Tractorul” e nevoie mult mai mare ca în alte uzine de un laborator „tare”.

— De ce?

— Oriunde ai de-a face cu construcția de mașini ai nevoie și de probe. La o teștătorie, cred eu, pui pinza sub microscop, o mai încerci cu ciușca acizii, o supui la presiuni — citeva probe care se pot face într-o odăie — și ai terminat. Un tractor însă e un animal de cîmp, are de făcut o grămadă de operațiuni și are o grămadă de secrete lăuntrice. Asta înseamnă zeci de probe, și nu numai ale tractorului, dar și probări ale ulyurilor, maselor plastice, materialelor de etanșare etc. Oricare din aceste probleme e o problemă de probări în laborator, și oricare probare cere un aparat complex și sigur, uneori chiar aparate pe care să le facem noi ad-hoc, special pentru o probă. După părerea mea, în unele cazuri — mă refer acum la „Tractorul” — laboratorul ar trebui separat în două părți: una pentru verificări curente, cum se fac acum, iar altă parte, cu bancuri de probă, să treacă sub conducerea constructorului-șef.

— Și să nu uităm alt aspect. Conducerea, oricît e ea de conducere generală, oricît ar trebui să fie de atentă îndeosebi la problemele „în mare”, totuși, are pe umeri multe

Greu s-a putea crede una ca asta. Sînt nenumărați tineri care ard de neapădăre să arate ce pot. Ei ar lucra mai repede ca noi și mai în cunoștință de cauză, la fața locului. În același timp, noi ar trebui să primim mai multe probleme, mai pretențioase, mai deschițătoare de drum. Altfel, vom lucra cu toții ca un avion care nu face decît să-și învîrtă roțile pe pămînt. Să desprindem roțile de sol, să mai și zburăm!

— Dar despre laboratoare, ce părere aveți? Ce ar trebui să facă șeful unui laborator?

— Să-și pună în față o hîrtiuță prin care să se întrebze zilnic: „Prin ce mă deosebesc de un oficiu de stare civilă?”. Într-adevăr, punctul nevralgic al unor laboratoare slabe acesta e: sînt simple centre de constatare. În afara laboratorului s-a obținut un succes sau un rebit, a murit ceva sau s-a născut ceva. Laboratorul vine să ia pulsul și eliberează certificatul respectiv. El însă ar trebui să participe, să provoace chiar, nașteri mai multe și deosebite, să se ocupe și de probleme mai multe, să omoare cu mîinile lui procedeele învechite și să aducă mai bătîtos la ordinea de zi ultima curcure a științei în domeniul respectiv. Cu alte cuvinte, un nucleu de inițiativă. Nu întodeauna un laborator poate să descopere nu știu ce mare tînadă naturală, nu știu ce lege a gravitației universale, dar întodeauna poate să afle ce s-a descoperit mai nou. Ele trebuie să fie un arsenal cuprinzînd armele cele mai diferite, împotriva rutinei, tendinței tehnologice spre învechire și repetare steapă. Oamenii și mijloacele care poartă un laborator pot fi o sursă de imens câștig sau

bani aruncați pe fereastră, după cum conducătorul întreprinderii se pricepe să folosească arsenalul care îi stă la îndemînă.

Cum trebuie să arate omul laboratorului?

Am pus această întrebare unor tovarăși de la uzinele din Săvinești. I-am întrebat anume pe ei, pentru că aci laboratorul a obținut rezultate frumoase.

— Nu e afit meritul nostru — ne-a răspuns modest tov. MIHAI BERI, inginerul-șef al uzinei — cit specificul uzinei: nimic nu se poate lucra în serie, în uzină, fără să fi trecut mai înainte prin eprubetele laboratorului. Am pornit de la premisa că aici nu trebuie dați oameni numai pentru că nu am găsit alt loc mai potrivit pentru ei, ci să concentrăm aci oamenii cu aptitudini spre cercetare, spirit creatoare. Prin spirit creator nu înțeleg numai un om în stare să rezolve problema pe care i-o încredințezi, dar și un om care nu-l în stare să stea liniștit, chiar dacă nu i-ai dat o problemă, adică un neastîmpărat, un om cu inițiativă.

Un astfel de om nu s-a pîrut a fi însăși șeful laboratorului, care nu s-a silit să ne vorbească în imagini, folosind metacora pentru a stinge în ea sinteza unei întregi activități:

— Laboratorul, ne-a spus tov. MARIA IONESCU, nu e un dispensar menit să rezolve accidente și îmbolnăvirile ocazionale. Laboratorul trebuie să fie în primul rînd o clinică adaptată corespunzător studiului îndelungat și aprofundat al cazurilor de importanță generală.

Capitolul IV, în care se prezintă sugestia pentru un regulament al laboratoarelor uzinale

Pe drumul nostru de la un laborator la altul s-au strîns atîtea propuneri, încît ne-am simțit obligați să consultăm o seamă de specialiști pentru a le înmă-nunchea localită pe cele principale. Cum s-ar zice, s-a constituit un laborator ad-hoc, pentru uzul tuturor laboratoarelor. Iată — cu ajutorul tovarășilor academi-cian ȘTEFAN NĂDĂȘAN, și conș. ing. RADU BOGDAN, director adjunct științific al centrului de mecanica solidelor, precum și cu ajutorul tovarășilor citiți pînă aci — un rezumat de zece puncte, care a început al listei celor mai necesare măsuri:

1. Este necesar un efort conjuțat pentru crearea unor centre de cercetare uzinale. Fixîndu-ne atenția asupra celorva numai, studiind amănunțit experiența lor, vom putea elabora regulile generale pentru o funcționare cit mai bună a acestor centre. Factorii chemați să depună efortul sînt mîințele respective, întreprinderile și institutele de cercetări. Efortul constă în dotarea cu aparatură și în deplasarea unor cadre de valoare, oameni dintre aceia care nu se pot resemna să fie „ulțai”. Într-un laborator și care vor face totul cu puțînță pentru ca centrul de cercetare să devină un real centru de înnoire a procesului de producție.

2. În prima etapă, con-

centrarea asupra tematicii acestor centre.

3. În acest sens, asigurarea decalajului: cercetarea să fie mereu cu un pas înaintea problemelor de azi, să anticipeze, știind că problemele în perspectivă de astăzi sînt cele curente de mîine.

4. O colaborare mai strînsă cu serviciile de concepție. (În unele cazuri speciale, contopire).

5. Stimularea adecvată a cercetătorilor, în funcție de eficacitatea lucrărilor.

6. Găstirea acestor cercetători să se simtă părtași la circuitul științific curent, stimularea vîieții lui științifice, a pasiunii în îmbrăcarea teoriei cu practica uzinei în care lucrează.

7. În acest sens, asigurarea legăturii și cu cadrele didactice și cercetătorii din institute.

8. Cursuri de specializare.

9. Cea mai riguroasă asigurare a întregii documentații necesare, mai ales a noătăților.

10. Un schimb continuu de experiență — îndeosebi în ce privește mecanismul de funcționare a centrelor — o planificare judicioasă a schimbului de către direcțiile tehnice respective, popularizarea de către ele a experienței înaintate.

Capitolul V, în care laboranții sînt invitați să... elaboreze

În toate cele zece puncte înșirate mai sus, criteriul suprem este eficiența de azi și de mîine a laboratorului și interesul general al uzinei și al economiei, într-un cuvînt spiritul proiectului de Directive, care urmărește nu numai să sporească amploarea pe care a luat-o economia noastră, dar și să facă față complexității crescînde a organismului țării, nevoilor tot mai specializate, de tot mai înaltă tehnicitate, coordonării judicioase între rezolvările noastre proprii și descoperirile generale ale științei și tehnicii contemporane.

Măsura în care laboratorul unei uzine corespunde sau nu se poate oglîndi în răspunsul la cîteva întrebări, pe care și le poate pune singur fiecare lucrător al unui laborator. Fiecare cadru de conducere dintr-o uzină:

● Cu ce contribuie laboratorul la mesul înaintea al uzinei, ce schimbări a provocat, care a fost eficiența lor?

● Care este procentul de muncă de creație în munca generală a laboratorului?

● Care este procentul de muncă de creație în munca generală a laboratorului?

bări a provocat, care a fost eficiența lor?

● Care este procentul de muncă de creație în munca generală a laboratorului?

● Care este procentul de muncă de creație în munca generală a laboratorului?

● Care este procentul de muncă de creație în munca generală a laboratorului?

● Care este procentul de muncă de creație în munca generală a laboratorului?

LABORATORUL REFUZĂ ANONIMATUL

CUVÎNTUL CERCEȚĂTORILOR

REPERTORIUL NOILOR CENTRE DE CERCETĂRI UZINALE

MAI SUS CERCETAREA ȘTIINȚIFICĂ! — SARCINĂ FUNDAMENTALĂ

STATUL MAJOR ȘTIINȚIFIC AL UZINEI

Capitolul I, în care facem cunoștință cu o mie de laboratoare și o mie de întrebări

Nu e ușor să afli cîte laboratoare uzinale avem. Încă de a porni pe drumul care duce spre ele, am stat de vorbă cu cîteva tovarăși din direcțiile generale ale unor ministere. Prima noastră întrebare a fost:

— Cîte laboratoare există?

— La prima vedere, s-ar părea că în jurul a o mie. Asta, judecînd după numărul întreprinderilor mari.

— Și la o societate mai amănunțită?

— Este greu să facem o numărătoare precisă și din cauză că activitatea lor nu e centralizată (aparțin de ministere diferite), dar și pentru că fiecare întreprindere mare are de fapt mai multe laboratoare.

— În orice caz, chiar dacă punem la socoteală — în așteptarea statisticianului salvator, care să aducă o situație exactă — cifra provizorie de o mie, e clar că forța cea mai mare a laboratoarelor nu stă afit în număr, ci în calitate: în număr, Newton sau Einstein erau relativ singurii cînd și-au făcut descoperirile, iar știința e dusă înainte nu numai de numărul creierelor ci, în primul rînd, de calitatea lor. De aceea, firește, prima întrebare a omului care pășeste într-un laborator este:

— Cum e dotat laboratorul dumneavoastră?

— Și primul răspuns sună adesea cam așa:

— La ce dotare vă referiți? În oameni sau ulyuri?

— În fapt, laboratoarele uzinelor noastre sînt, în marea lor majoritate, bine ulyate. Sute de laboratoare înăpîtesc un program complicat și necesar de măsurători și analize: în fiecare produs care iese de pe poarta unei uzine, în fiecare mașină sau țesătură, alături de metal, de plastic și de pînză se mai află o substanță invizibilă care se numește muncă de cîntărire, de măsurare, de dozaj a laboranților. Otelarul nu dă drumul la șarjă pînă nu trimite la laborator o pro-

Capitolul II, în care vedem laboratoarele din turnul de observație al direcțiilor generale

bit de mare. Or, uneori, repartizarea unui om la laborator e hotărîtă de alte considerații. Sînt îndreptate spre laborator multe cadre de valoare, dar se formează uneori un spirit de rutină și muncă mîrșită, oameni de valoare sfîrșesc prin a se deprinde cu gîndul că au fost dați la o muncă mai mică, mai liniștită. De aceea spunem că, după părerea mea, cheia cea mare stă la conducerea de întreprindere. Să cerem laboratorului inițiativă, dar să nu-i „lărdăm”, să nu-i descăr-căm nici pe conducătorii întreprinderii. Un bun conducător de întreprindere trebuie să-l ia în primire pe șeful laboratorului și să-l întrebe: „Ei, cu ce ai de gînd să mă pui în încercătură pe ziua de azi? Ce noutate, ce procedeu (și-a mai trecut prin mîntre? Iar cei de la laborator trebuie să aibă mai mari pretenții față de uzină? De obicei, prin pretenții, înțelegem mai ales altceva: exigențe față de procesul

respectiv, și aduc la rolul unui laborator de uzină. Laboratorul îl reduce la rolul unui spectator, iar cercetarea de înaltă calificare se face greu, îngheștată sub multe lucruri de amănunt. Ce fac atunci oamenii de la un institut? De obicei se adresează... laboratorului.

— Pe cumpărătorul străin, ca și pe tractoristul nostru, nu-i interesează prea mult dacă progresele obținute de tractorul românesc se datorează laboratorului uzinei din Brașov sau unui institut de la București. Ceea ce îi interesează pe ei sînt calitățile tractorului însuși, dacă este la nivelul celor mai bune produse din lume. Pe noi însă, o dată cu problemele de construcție ale tractorului, ne interesează și calea pe care obținem fiecare progres, adică ulyta-la cu care am dobîndit o îmbunătățire, costul ei etc. E adevărat că laboratorul nostru se ocupă cu alte sarcini decît cele care ar trebui să-i revină. Culemea este că la „Tractorul” e nevoie mult mai mare ca în alte uzine de un laborator „tare”.

— De ce?

— Oriunde ai de-a face cu construcția de mașini ai nevoie și de probe. La o teștătorie, cred eu, pui pinza sub microscop, o mai încerci cu ciușca acizii, o supui la presiuni — citeva probe care se pot face într-o odăie — și ai terminat. Un tractor însă e un animal de cîmp, are de făcut o grămadă de operațiuni și are o grămadă de secrete lăuntrice. Asta înseamnă zeci de probe, și nu numai ale tractorului, dar și probări ale ulyurilor, maselor plastice, materialelor de etanșare etc. Oricare din aceste probleme e o problemă de probări în laborator, și oricare probare cere un aparat complex și sigur, uneori chiar aparate pe care să le facem noi ad-hoc, special pentru o probă. După părerea mea, în unele cazuri — mă refer acum la „Tractorul” — laboratorul ar trebui separat în două părți: una pentru verificări curente, cum se fac acum, iar altă parte, cu bancuri de probă, să treacă sub conducerea constructorului-șef.

Capitolul III, în care vizităm o cenusăreasă cu viitor de argint

Oamenii pasionați de problemele producției contemporane din țara noastră știu că uzinele „23 August” joacă un rol cu totul aparte, fiind socotite pînă nu de mult un fel de sculeșel al industriei, iar acum aflate în perioada unor reorganizări energice, suple, rapide, a profilului; sînt uzine la care s-a format o tradiție de muncă în perspectivă, și de aceea ne-am așteptat să găsim la ele un laborator avansat.

Ar li exagerat să spunem că laboratorul de aci ar li devenit un centru de cercetări în sensul deslîn al acestui cuvînt? Totuși el a rezolvat o seamă de probleme importante, mai ales în ce privește asimilarea unor noi mărci de oteluri, aplicarea unor metode ultramoderne de control al calității.

— Acum uzina noastră are de făcut o mulțime de lucruri pentru motoarele Diesel. E un program care bucură pe orice tehnician,

Capitolul III, în care vizităm o cenusăreasă cu viitor de argint

Ministerul Industriei Metalurgice, Ingerul ION POPA este șeful serviciului tehnologic din direcția tehnică respectivă.

— N-are rost să vă fac o listă completă a tuturor preocupărilor noastre în acest domeniu. Vreau numai să vă semnaliez un lucru nou: centrele de cercetări uzinale.

— Adică, pare-se, un copil născut din unirea laboratorului cu serviciul de concepție.

— Exact.

— Ce rezultate așteptați de la această formă nouă?

— Rezultatele trebuie să apară pe două planuri. Unul este cel al uzinei: o eficiență imediată mult mai mare, pentru că astfel laboratorul este împlinit mai adînc în munca de concepție, care premerge întregii munci de producție. Apoi, pe plan general, o desocupare a institutelor de cercetări. Sînt prea aglomerate cu cereri care își pot găsi soluția de fapt în uzină.

După acest sumar tur de orizont, să coborîm la direcțiile generale și să trecem pragul clorva laboratoare.

— Noi nu putem subaprecia analizele, ne spune chimistul NICOLAE CHINDLER. Sînt strict necesare. Uneori, chiar 50 și 60 pentru o șarjă. Nu muncim degeaba. Dar pentru cercetare rămîne timp mai puțîn. Cum l-am putea recitiga? Prin oameni: după părerea mea, laboratorul nu i-ar strica o serie de completări. Am uzura uzina de unele răspunsuri pe care le așteptăm din afară și am aduce o contribuție mai creatoare la progresul procesului productiv. Însă nu e vorba numai de oameni, ci și de aparatură.

— Într-adevăr, intervine CORNEL BENTĂ, aparate ca microscopul electronic, cantovacuul și altele sînt incomplete, lucru greu de conceput la o uzină modernă de talia Hunedoarei. Chiar și clădirea și organizarea laboratorului prezintă unele neajunsuri.

Nu tocmai pe roți și nici pe șenile

Deși ne aflăm la „Tractorul”, treaba laboratorului de aci nu merge pe roți. Se petrece ceva ciudat, să

Capitolul III, în care vizităm o cenusăreasă cu viitor de argint

Ministerul Industriei Metalurgice, Ingerul ION POPA este șeful serviciului tehnologic din direcția tehnică respectivă.

— N-are rost să vă fac o listă completă a tuturor preocupărilor noastre în acest domeniu. Vreau numai să vă semnaliez un lucru nou: centrele de cercetări uzinale.

— Adică, pare-se, un copil născut din unirea laboratorului cu serviciul de concepție.

— Exact.

— Ce rezultate așteptați de la această formă nouă?

— Rezultatele trebuie să apară pe două planuri. Unul este cel al uzinei: o eficiență imediată mult mai mare, pentru că astfel laboratorul este împlinit mai adînc în munca de concepție, care premerge întregii munci de producție. Apoi, pe plan general, o desocupare a institutelor de cercetări. Sînt prea aglomerate cu cereri care își pot găsi soluția de fapt în uzină.

După acest sumar tur de orizont, să coborîm la direcțiile generale și să trecem pragul clorva laboratoare.

— Noi nu putem subaprecia analizele, ne spune chimistul NICOLAE CHINDLER. Sînt strict necesare. Uneori, chiar 50 și 60 pentru o șarjă. Nu muncim degeaba. Dar pentru cercetare rămîne timp mai puțîn. Cum l-am putea recitiga? Prin oameni: după părerea mea, laboratorul nu i-ar strica o serie de completări. Am uzura uzina de unele răspunsuri pe care le așteptăm din afară și am aduce o contribuție mai creatoare la progresul procesului productiv. Însă nu e vorba numai de oameni, ci și de aparatură.

— Într-adevăr, intervine CORNEL BENTĂ, aparate ca microscopul electronic, cantovacuul și altele sînt incomplete, lucru greu de conceput la o uzină modernă de talia Hunedoarei. Chiar și clădirea și organizarea laboratorului prezintă unele neajunsuri.

Nu tocmai pe roți și nici pe șenile

Deși ne aflăm la „Tractorul”, treaba laboratorului de aci nu merge pe roți. Se petrece ceva ciudat, să

Capitolul III, în care vizităm o cenusăreasă cu viitor de argint

Ministerul Industriei Metalurgice, Ingerul ION POPA este șeful serviciului tehnologic din direcția tehnică respectivă.

— N-are rost să vă fac o listă completă a tuturor preocupărilor noastre în acest domeniu. Vreau numai să vă semnaliez un lucru nou: centrele de cercetări uzinale.

— Adică, pare-se, un copil născut din unirea laboratorului cu serviciul de concepție.

— Exact.

— Ce rezultate așteptați de la această formă nouă?

— Rezultatele trebuie să apară pe două planuri. Unul este cel al uzinei: o eficiență imediată mult mai mare, pentru că astfel laboratorul este împlinit mai adînc în munca de concepție, care premerge întregii munci de producție. Apoi, pe plan general, o desocupare a institutelor de cercetări. Sînt prea aglomerate cu cereri care își pot găsi soluția de fapt în uzină.

După acest sumar tur de orizont, să coborîm la direcțiile generale și să trecem pragul clorva laboratoare.

— Noi nu putem subaprecia analizele, ne spune chimistul NICOLAE CHINDLER. Sînt strict necesare. Uneori, chiar 50 și 60 pentru o șarjă. Nu muncim degeaba. Dar pentru cercetare rămîne timp mai puțîn. Cum l-am putea recitiga? Prin oameni: după părerea mea, laboratorul nu i-ar strica o serie de completări. Am uzura uzina de unele răspunsuri pe care le așteptăm din afară și am aduce o contribuție mai creatoare la progresul procesului productiv. Însă nu e vorba numai de oameni, ci și de aparatură.

— Într-adevăr, intervine CORNEL BENTĂ, aparate ca microscopul electronic, cantovacuul și altele sînt incomplete, lucru greu de conceput la o uzină modernă de talia Hunedoarei. Chiar și clădirea și organizarea laboratorului prezintă unele neajunsuri.

Nu tocmai pe roți și nici pe șenile

Deși ne aflăm la „Tractorul”, treaba laboratorului de aci nu merge pe roți. Se petrece ceva ciudat, să

Capitolul III, în care vizităm o cenusăreasă cu viitor de argint

Ministerul Industriei Metalurgice, Ingerul ION POPA este șeful serviciului tehnologic din direcția tehnică respectivă.

— N-are rost să vă fac o listă completă a tuturor preocupărilor noastre în acest domeniu. Vreau numai să vă semnaliez un lucru nou: centrele de cercetări uzinale.

— Adică, pare-se, un copil născut din unirea laboratorului cu serviciul de concepție.

— Exact.

— Ce rezultate așteptați de la această formă nouă?

— Rezultatele trebuie să apară pe două planuri. Unul este cel al uzinei: o eficiență imediată mult mai mare, pentru că astfel laboratorul este împlinit mai adînc în munca de concepție, care premerge întregii munci de producție. Apoi, pe plan general, o desocupare a institutelor de cercetări. Sînt prea aglomerate cu cereri care își pot găsi soluția de fapt în uzină.

După acest sumar tur de orizont, să coborîm

București

Plenara Comitetului orășenesc de luptă pentru pace

Vineri s-au desfășurat în Capitală lucrările Plenarei Comitetului orășenesc de luptă pentru pace București.

Acad. Dumitru Dumitrescu, președintele Comitetului orășenesc de luptă pentru pace București, a vorbit despre apropiatul Congres mondial pentru pace, independență națională și dezarmare generală de la Helsinki. El a condamnat intervenția imperialistă și acțiunile agresive în Vietnamul de sud.

Vorbitorul a subliniat că, alături de toate popoarele lumii, poporul român înfăptuiește cu hotărâre orice acțiuni agresive și cere respectarea independenței naționale, a dreptului popoarelor mari sau mici, de a-și hotărî singure soarta. În continuare, el s-a referit la acțiunile întreprinse de Comitetul orășenesc de luptă pentru pace București. Politica de pace dusă cu consecvență de partidul și guvernul țării noastre a fost popularizată pe larg prin conferințe, simpozioane, seri literare la care au asistat un mare număr de cetățeni ai Capitalei. A fost relevant, de asemenea, o acțiune interesantă organizată de comitet privind inițierea unui concurs în legătură cu problemele păcii, care a stîrnit un deosebit interes în rândul cetățenilor din Capitală.

În încheiere, au fost cooptați noi membri în Comitetul orășenesc de luptă pentru pace București și în Biroul comitetului. (Agerpres)

Sediința Comisiei permanente C.A.E.R. pentru statistică

Între 17 și 21 iunie 1965 a avut loc la Moscova cea de-a 6-a sesiune a Comisiei permanente a Consiliului de Ajutor Economic Reciproc pentru statistică.

La sesiunea au participat delegațiile R. P. Bulgaria, R. S. Cehoslovacie, R. D. Germania, R. P. Mongolia, R. P. Polonia, R. P. România, R. P. Ungaria și Uniunii Sovietice. R. P. Ungaria a fost prezentă în calitate de observatori reprezentanți ai R.P.D. Coreea și ai R.S.F. Iugoslavia.

Comisia a discutat sarcinile în domeniul statisticilor care decurg din hotărârile celei de-a XIX-a sesiuni a Consiliului și celei de-a 16-a sesiune a Comitetului Executiv al Consiliului și a elaborat măsuri concrete pentru îndeplinirea acestor sarcini.

Au fost examinate, de asemenea, materiale privind probleme ale colaborării țărilor în domeniul metodologiei statistice, adoptându-se recomandările corespunzătoare.

Sediința Comisiei s-a desfășurat într-o atmosferă de prietenie și înțelegere reciprocă.

Cronica zilei

ȘEDINȚA GRUPULUI NAȚIONAL ROMÂN AL UNIUNII INTERPARLAMENTARE

Vineri, 25 iunie, a avut loc la sediul Marii Adunări Naționale, sub președinția deputatului Ion Paș, sesiunea membrilor Grupului național român al Uniunii interparlamentare.

Erof. Traian Ionașcu, vicepreședinte al Comitetului de conducere al grupului, a prezentat darea de seamă cu privire la sesiunea de primăvară a Uniunii interparlamentare, care a avut loc la Dublin (Irlanda) și la activitatea desfășurată de delegația Grupului național român la această sesiune.

DEȘCHIDEREA EXPOZIȚIEI „TEHNICA SUDURII ÎN U.R.S.S.”

În pavilionul de expoziții din parcul Herăstrău a avut loc, vineri dimineață, deschiderea expoziției „Tehnică sudurii în U.R.S.S.”, organizată de Camera unicamerală de comerț a U.R.S.S. și întreprinderea unicamerală de comerț exterior „Masino-export”. Au participat reprezentanți ai conducerii Camerei de comerț a R. P. Române, funcționari superiori din Ministerul Afacerilor Externe, din ministere economice și întreprinderi de comerț exterior, specialiști din uzinele constructoare de mașini. Au fost, de asemenea, prezenți I. K. Jegalin, ambasadorul Uniunii Sovietice la București, șefi ai unor misiuni diplomatice acreditați în R. P. Română și alți membri ai corpului diplomatic. Expoziția — care va rămâne deschisă pînă la 24 iulie — cuprinde cele mai moderne tipuri de mașini pentru sudarea de mare randament produse în Uniunea Sovietică. Cu prilejul deschiderii expoziției, au fost citite scurte cuvînturi tovarășii Hristache Zambeti, vicepreședinte al Camerei de Comerț a R. P. Române, și V. G. Andreev, președintele Organizației unionale de comerț exterior „Masino-export” din U.R.S.S.

PLECAREA MINISTRULUI BRAZILIEI

Vineri a părăsit definitiv țara noastră Carlos Jacyntho de Barros, trimisul extraordinar și ministru plenipotențiar al Statelor Unite ale Braziliei în R. P. Română. (Agerpres)

LOTTO

La tragerea Loto din seara zilei de 25 iunie 1965 au fost extrase din urnă următoarele numere: 73 90 46 65 40 48 19 72 61 21. Premii suplimentare: 67 66 2.

Fond de premii: 740.952 lei.

Cea mai importantă carte... a apărut

(Urmare din pag. 1-a)

Lumea s-a schimbat. Lumea se află într-o continuă schimbare, într-o continuă transformare. Aceste transformări au contribuit și noile descoperiri ale științei. Omul a intrat în posesia unor forțe uriașe. S-a pus și se pune încă întrebarea: noile descoperiri vor fi oare folosite de om pentru distrugerea civilizației sau pentru îmbunătățirea vieții, pentru îmbogățirea ei, pentru înfrumusețarea ei? Noi știm dintr-un câmp de cred că, pînă la urmă, pacea va birui războiul și că toate descoperirile științei și tehnicii vor fi folosite pentru binele oamenilor, pentru buna lor stare, pentru fericirea lor.

De peste douăzeci de ani poporul nostru este condus de comunisti, iar una dintre cele dintîi înfăptuiri realizate de el este constituirea și desfășurarea ale Partidului Comunist din România a fost făcîndu-l un partid de masă, un partid care a înfruntat cu succes toate încercările de a-l anihila. În lumea de azi nu se poate trăi mai departe și, în orice caz, nu se poate construi socialismul cu o țară plină de neștirii de carte. Bătălia a fost cîștigată. Cu cît înaintăm însă în timp, cu cît folosim în diferitele sectoare de muncă descoperirile științifice cele mai recente, tehnica cea mai nouă, cu alți cîrșitori devin mai mari.

În proiectele de Directive se văd școlilor de tot soiul o deosebită importanță. În proiectele de Directive se spune, între multe altele, că în următorii cinci ani „învățămîntul va constitui o prioritate deosebită în cadrul Republicii Socialiste România — își poate păstra suveranitatea și independența națională, își poate păstra un prezent demn și mîndru și își poate clădi un viitor luminos. Bătălia pentru industrializare este o bătălie pentru viață — pentru o viață mai bună, mai frumoasă, o bătălie pentru înfruntarea prezentului și pentru cîștigarea viitorului. Pulem spune cu bucurie că țara noastră se află printr-o serie de fapte în ultimii ani au făcut mulți pași înainte. Dar bătălia aceasta va fi continuată. Pentru aceasta se înțelege de la sine că avem nevoie de cadre bune, de cadre foarte bune și excepționale.

Poporul nostru este un popor harnic și lăntat. Țara noastră e o țară plină de avuții care în trecut au fost jefuite. Partidul a canalizat hîrnicia poporului. Partidul a descoperit la timp talentele, le-a ajutat să se dezvolte și le-a arătat calea pe care vor merge către înflorire.

Chiar în trecut îndepărtat — trecut aspru și vitreg pe care mulți dintre noi l-au trăit — poporul nostru a dat țărilor și lumii întregi, mari valori. Pentru că aici vorbim mai mult de știință și tehnică, voi cita doar două nume și amîndouă din acest domeniu: românul Traian Vuia a fost primul om din lume care a zburat cu un aparat mai greu decît aerul. Aceasta se petrecea lângă Paris în 1906. În 1910—1911, inginerul Henri Coandă inventa avionul cu reacție și încerca să zboare cu el prin apropierea Bucureștilor. Traian Vuia a murit la Cluj, la adînci bătrîni, dar Henri Coandă, după cîte știm, mai trăiește. Dacă alături, în timpul negrului alături, au ieșit din sinul poporului nostru asemenea oameni de seamă, cu alți mai mulți vor ieși astăzi și mine. Avem astăzi numeroși oameni de știință de mîna întâi. Miine vom avea și mai mulți. Ei iarnă și în primăvara acestui an am umblat prin țară. Nu o dată am avut impresia că mă aflu într-o țară nouă, încă necunoscută de mine. Am văzut uzine și fabrici moderne prin locuri pe care le știam pustii. La Turnu Măgurele, aproape de satul meu de baștină, pe niște pămînturi sărate de lângă Dunăre, s-a ridicat un uriaș combinat de îngrășăminte chimice. Am spus, vorbind de combinat, că e uriaș. Nu am exagerat. Dar ceea ce m-a bucurat cel mai mult în aceste călătorii au fost oamenii oameni mari, oameni tineri și mai ales copii, acești pui de oameni care vor fi cetățenii României socialiste de mîine, constructorii isleți ai

României comuniste de poimîne. Recent, la Weimar, un vestit scriitor austriac, care a făcut acum doi sau trei ani o călătorie prin țara noastră, mi-a spus: „Niciieri n-am văzut alți de mulți copii frumoși, sănătoși și vii la mînt ce în România. Aș vrea să mai viu o dată în țara voastră. Aș vrea să-i mai văd”. Acești copii sînt inima noastră și nădejdea noastră. Cînd mă gîndesc la viitor, îmi place să-l văd cu ochii acestor copii.

Viitorul patriei noastre va fi un viitor fericit. Acest viitor fericit de noi va fi înălțat pe cele mai luminoase culmi și va fi desăvîrșit de loji cei care au și început să vină după noi.

Cum se face aprovizionarea cooperativelor agricole de producție cu unelte și piese de schimb?

(Urmare din pag. 1-a)

Împreună cu reprezentanții ai Oficiului central de aprovizionare tehnică-materiale (O.C.A.T.M.) din cadrul Consiliului Superior al Agriculturii și Telecomunicațiilor, în București, care are sarcina să facă aprovizionarea cu piese de schimb pentru camioanele cooperativelor agricole din regiune. Am întrebât de ce trebuie să vină oamenii pînă la București pentru orice piesă?

— Așa avem instrucțiuni, ne răspunde tov. Alexandru Kiss, șeful serviciului de aprovizionare I.R.T.A. El ne arată și „documentul”. Prin scrisoarea nr. 6161/1121 din martie a.c., Direcția generală a transporturilor auto din cadrul Ministerului Transporturilor și Telecomunicațiilor anunță: „Livrarea pieselor va fi făcută numai de către I.R.T.A. prin magazia centrală, neadîmîndu-se ca autobazele să facă livrări la cooperativelor agricole de producție”.

Curios lucru! Doar în dispoziția nr. 476 din 11 noiembrie 1964, semnată de reprezentanții ai conducerii Consiliului Superior al Agriculturii și al Ministerului Transporturilor și Telecomunicațiilor, se arată că „piesele de uz curent (bujii, becuri, curele de ventilator etc.) vor fi livrate, la cererea cooperativelor agricole de producție, prin autobazele I.R.T.A. în baza planului de aprovizionare stabilit”. Dacă s-a revenit asupra acestei măsuri comune, de ce nu s-a făcut lucrul acesta tot în comun, de reprezentanții celor două organe centrale?

Seful serviciului de aprovizionare de la I.R.T.A. nu poate răspunde la această întrebare.

— Într-adevăr, în noiembrie 1964 — ne informează tov. Dumitru Mihail, șeful serviciului aprovizionării din cadrul acestei direcții — conducerile celor două instituții centrale (Ministerul Transporturilor și Telecomunicațiilor și Consiliul Superior al Agriculturii) au semnat o dispoziție prin care se stabilea că

„Din discuțiile avute cu mai mulți președinți, ingineri și membri din cooperativele agricole de producție rezultă că pentru rezolvarea problemelor aprovizionării acestor unități e bine să existe o rețea de bază, care să asigure cooperativelor cu majoritatea produselor necesare. În fața acestei situații s-ar elimina paralelismele în aprovizionarea cooperativelor agricole. Aceiași obiecti să existe numai într-o singură rețea, indiferent de destinația ce i se dă și de prețurile la care se desfășoară organizarea rețelei de aprovizionare să se facă în așa fel încît bazele să fie cît mai apropiate de consumatori.”

Într-adevăr, în noiembrie 1964 — ne informează tov. Dumitru Mihail, șeful serviciului aprovizionării din cadrul acestei direcții — conducerile celor două instituții centrale (Ministerul Transporturilor și Telecomunicațiilor și Consiliul Superior al Agriculturii) au semnat o dispoziție prin care se stabilea că

„Din discuțiile avute cu mai mulți președinți, ingineri și membri din cooperativele agricole de producție rezultă că pentru rezolvarea problemelor aprovizionării acestor unități e bine să existe o rețea de bază, care să asigure cooperativelor cu majoritatea produselor necesare. În fața acestei situații s-ar elimina paralelismele în aprovizionarea cooperativelor agricole. Aceiași obiecti să existe numai într-o singură rețea, indiferent de destinația ce i se dă și de prețurile la care se desfășoară organizarea rețelei de aprovizionare să se facă în așa fel încît bazele să fie cît mai apropiate de consumatori.”

Tineretea e risipitoare

(Urmare din pag. 1-a)

Să-și trăiască tineretea! Dar ce înseamnă să-ți trăiești cu adevărat tineretea? În nici un caz nu înseamnă a o risipi, a atenta — conștient sau inconștient — la unul din bucuriile ei cele mai de preț: sănătatea.

Fără îndoială, nu putem fi partizanii unei tutele severe, sîcicioase, care nu-l slăbește din ochi pe tînar și-l împiedică să-și dezvolte personalitatea. Pot relatea, din proprie experiență, destule cazuri în care părinții, din dorința greșit înțeleasă de a netezi cit mai mult cu puțință drumul odraslelor lor, îi scutec de orice efort și îndatoriri;

dar prin aceasta le anihilează spiritul de inițiativă, îi lipsesc în bună măsură de experiența fecondă pe care o prilejuește contactul cu realitățile cotidiene. În marea confruntare cu viața, tocmai acești tineri se dovedesc a fi cei mai slabi, cei mai vulnerabili, mai puțin pregătiți. Ca atare, a-l ajuta pe tînar în selectarea precupărilor, a obșnuințelor și înclinărilor, în formarea caracterului său este, mi se pare, un lucru esențial, o obligație de la care nici un părinte, nici un educator nu poate abdică.

Pe lângă fireștile obligații părintești, nu trebuie trecut cu vederea că dezvoltarea personalității oricărui tînar, formarea sa ca om de valoare al societății noastre este într-o măsură hotărîtoare rezultatul educației pe care o primește. Aceasta presupune din partea părinților tînar o anumită doză de renunțare, liber acceptată, la diferitele tentații pe care le oferă viața. Neputința de a înfrîna anumite porniri — de orice natură ar fi ele — înseamnă de fapt a merge în mod sigur spre exces, spre dezechilibrul și uzura organismului. E a te forma, a te pregăti pentru viață nu înseamnă niciodată a-ți irosi forțele, timpul, fără sens, ci a-ți cultiva cu perseverență calitățile și trăsăturile pozitive proprii omului zilelor noastre.

Tineretii îi este caracteristică o anumită tendință de a nu-și doza și raționaliza cum trebuie energia, eforturile, disponibilitățile. Se înclină tinerii excesiv de darnici în cheltuirea propriilor lor tineretii, care nu-și dau seama de consecințele pe care le vor avea de suferit mai tîrziu.

Unora li s-ar putea părea că o asemenea problemă nu este, în primul rînd, medicală. Desigur, aspectele sînt multiple. Dar nu trebuie uitat că organizarea vieții este un factor esențial, determinant, în dezvoltarea organismului, în asigurarea unei sănătăți robuste. Risipa irecuperabilă de energie, de sănătate, de timp apare nu numai ca o acțiune dăunătoare pentru individul respectiv, ci și ca o diminuare în randamentul întregului angrenaj social.

Oricît s-a scris despre acțiunea nocivă a alcoolului, de pildă, care constituie o ispită puternică pentru mulți tineri, nelămurii asupra consecințelor sale tardive, nu s-au subliniat încă îndeajuns efectele lui negative. Puțini tineri știu că beția trece prin aceiași faze ca și anestezia generală, cînd vedem apărînd stări asemănătoare de delir, de agitație sau de apatie. Excesul de alcool (unii tineri fac pariuri stupide în privința cantităților de bere, vin, țuică pe care le pot ingera) scade puterea de asimilare a creierului, zdrăcînește sistemul nervos, îl împiedică pe tînar de a se concentra și de a-și forma o judecată spontană, pregătește terenul pentru diferite boli, accelerează procesul de îmbătrînire.

Cu aceeași ușurință, pornită din ignoranță sau nepăsare, e privită și problema fumatului. Din imitație sau din vanitate, moda fumatului a căpătat o extindere uluitoare în lumea tinerilor, inclusiv printre fele. Pentru mulți, adoptarea tutunului reprezintă probabil un act de emancipare, de afirmare, de maturitate. Nu-șă vrea să mai insist asupra consecințelor nefaste ale abuzului de tutun, despre care s-a scris pe larg, mai ales în ultima vreme. Sotocesc însă că este nimerit să amintesc despre numeroasele afecțiuni pulmonare, gastro-intestinale, nervoase etc., generate de acest viciu.

De cele mai multe ori, întreaga existență a omului e marcată de experiența sentimentală și sexuală a anilor tineri. O îmbătrînire precoce biologică și morală e adeseori consecința unui abuz erotic în tinerete. Și această importanță latu-ră a vieții trebuie astfel trăită în cît ea să contribuie la împlinirea armonioasă a organismului în devenire al adolescentului.

„Dar tineretea risipitoare” înseamnă și cheltuirea nesăbuită a timpului liber. Fără îndoială că o delimitare precisă a noțiunii de timp liber presupune o cercetare minuțioasă, corectă și diferențiată, a fondului general de timp de care dispune un tînar muncitor manual sau intelectual. Mulți se plîng de lipsa totală de timp liber datorită, în bună parte, incapacității de a și-l organiza. La aceștia, obosela, surmenajul, nerespectarea orelor de somn se traduc prin stări de anxietate, diminuarea facultății de concentrare, de atenție și imaginație, prin diminuarea potențialului fiziologic în general.

Există oare o patologie specifică tineretului, tulburări morbide proprii acestui vîrstă? Desigur că o serie de afecțiuni pulmonare, gastro-intestinale, dentare, endocrine au o predilecție deosebită pentru această etapă din viața individului și, în bună măsură, chiar un caracter de specificitate. Concluzia se desprinde limpede: o tinerete dezordonată, trăită în nesocotirea legilor biologice ale organismului omenesc, amplifică frecvența și acuitatea unor asemenea boli sau poate genera altele, cu consecințe mai grave, din acest punct de vedere, a-ți irosi tineretea este mai mult decît o imprudență, un adevărat atentat la propria-ți sănătate și bucurie de a trăi.

Educația sanitară, măsurile de profilaxie, examenle de control periodic și, în genere, întreaga asistență medicală asigurată de stat, sînt o mărturie a grijii care se poartă tineretului nostru pentru dezvoltarea sa sănătoasă și echilibrată. În România socialistă, educația tineretului, călăria lui morală și fizică, întreaga sa pregătire pentru viața se desfășoară pe terenul sănătos al unei filozofii a optimismului, a încrederii în forțele și capacitățile ființei umane de a se dezvolta multilateral, de a se realiza ca om al societății noi.

sarcina aprovizionării cooperativelor agricole de producție cu piese de uz curent revine I.R.T.A. prin autobazele ratiolate. Noi n-am putut însă îndeplini această sarcină.

Problema aprovizionării unităților agricole cu piese de schimb pentru autocalmoane este foarte serioasă, ea nu poate să fie rezolvată prin asemenea jumătăți de măsură. Se impune de urgență ca, împreună, Consiliul Superior al Agriculturii și Ministerul Transporturilor și Telecomunicațiilor să dea o reglementare bine gândită și eficientă acestei probleme. Ier singurul criteriu în soluționarea ei trebuie să fie asigurarea unei funcționări a tuturor mașinilor și nu tralul înlistat al unor cadre din direcțiile generale sau serviciile de aprovizionare.

Copilul cu prea multe moașe...

Întreprinderea comercială rațională din Slobozia are un depozit mic-gros de unde cooperativele agricole își procură diferite mărfuri. Sau, mai bine zis, nu și le procură, deoarece de aici lipsesc o serie de articole. De ce? Nu se produc, nu există în bazele de aprovizionare? Să vedem care este, de pildă, situația coaselor, unelte foarte căutate în acest sezon. Înșuș merceologul Ștefan Gîrbă, de la I.C.R. Slobozia, știa că aceste unelte se găsesc în cantități suficiente la Întreprinderea comercială interrațională București. De ce nu și la Slobozia?

Cu prilejul anchetei întreprinse de ziar s-a constatat că multe dintre neajunsurile care se manifestă în aprovizionarea cooperativelor agricole de producție se datoresc faptului că acestea trebuie să facă prin prea multe rețele. Și rezultatul este conform cu binecunoscutul dicton: „copilul cu prea multe moașe rămîne cu buricul netăiat”.

Corelări necorelate

Diversitatea de metode în ce privește planificarea și formalitățile de aprovizionare, de la o rețea la alta și de la un produs la altul, creează de asemenea greutăți cooperativelor agricole de producție. Pentru mașini și utilaje cooperativele de producție trebuie să întocmească planuri de aprovizionare și să încheie contracte de livrare. Pentru produsele biologice, necesare combaterii diferitelor boli la animale, deși cooperativele întocmesc planuri de aprovizionare, ele nu încheie și contracte de livrări, iar pentru piese de schimb nu întocmesc nici planuri și nici contracte, livrările efectuîndu-se la cerere. Totodată, necorelarea termenelor de întocmire a planurilor de aprovizionare cu planurile de producție și financiare determină, în multe cazuri, planificări necorespunzătoare.

Din discuțiile avute cu mai mulți președinți, ingineri și membri din cooperativele agricole de producție rezultă că pentru rezolvarea problemelor aprovizionării acestor unități e bine să existe o rețea de bază, care să asigure cooperativelor cu majoritatea produselor necesare. În fața acestei situații s-ar elimina paralelismele în aprovizionarea cooperativelor agricole. Aceiași obiecti să existe numai într-o singură rețea, indiferent de destinația ce i se dă și de prețurile la care se desfășoară organizarea rețelei de aprovizionare să se facă în așa fel încît bazele să fie cît mai apropiate de consumatori.”

De cele mai multe ori, întreaga existență a omului e marcată de experiența sentimentală și sexuală a anilor tineri. O îmbătrînire precoce biologică și morală e adeseori consecința unui abuz erotic în tinerete. Și această importanță latu-ră a vieții trebuie astfel trăită în cît ea să contribuie la împlinirea armonioasă a organismului în devenire al adolescentului.

„Dar tineretea risipitoare” înseamnă și cheltuirea nesăbuită a timpului liber. Fără îndoială că o delimitare precisă a noțiunii de timp liber presupune o cercetare minuțioasă, corectă și diferențiată, a fondului general de timp de care dispune un tînar muncitor manual sau intelectual. Mulți se plîng de lipsa totală de timp liber datorită, în bună parte, incapacității de a și-l organiza. La aceștia, obosela, surmenajul, nerespectarea orelor de somn se traduc prin stări de anxietate, diminuarea facultății de concentrare, de atenție și imaginație, prin diminuarea potențialului fiziologic în general.

Există oare o patologie specifică tineretului, tulburări morbide proprii acestui vîrstă? Desigur că o serie de afecțiuni pulmonare, gastro-intestinale, dentare, endocrine au o predilecție deosebită pentru această etapă din viața individului și, în bună măsură, chiar un caracter de specificitate. Concluzia se desprinde limpede: o tinerete dezordonată, trăită în nesocotirea legilor biologice ale organismului omenesc, amplifică frecvența și acuitatea unor asemenea boli sau poate genera altele, cu consecințe mai grave, din acest punct de vedere, a-ți irosi tineretea este mai mult decît o imprudență, un adevărat atentat la propria-ți sănătate și bucurie de a trăi.

Educația sanitară, măsurile de profilaxie, examenle de control periodic și, în genere, întreaga asistență medicală asigurată de stat, sînt o mărturie a grijii care se poartă tineretului nostru pentru dezvoltarea sa sănătoasă și echilibrată. În România socialistă, educația tineretului, călăria lui morală și fizică, întreaga sa pregătire pentru viața se desfășoară pe terenul sănătos al unei filozofii a optimismului, a încrederii în forțele și capacitățile ființei umane de a se dezvolta multilateral, de a se realiza ca om al societății noi.

dar prin aceasta le anihilează spiritul de inițiativă, îi lipsesc în bună măsură de experiența fecondă pe care o prilejuește contactul cu realitățile cotidiene. În marea confruntare cu viața, tocmai acești tineri se dovedesc a fi cei mai slabi, cei mai vulnerabili, mai puțin pregătiți. Ca atare, a-l ajuta pe tînar în selectarea precupărilor, a obșnuințelor și înclinărilor, în formarea caracterului său este, mi se pare, un lucru esențial, o obligație de la care nici un părinte, nici un educator nu poate abdică.

Pe lângă fireștile obligații părintești, nu trebuie trecut cu vederea că dezvoltarea personalității oricărui tînar, formarea sa ca om de valoare al societății noastre este într-o măsură hotărîtoare rezultatul educației pe care o primește. Aceasta presupune din partea părinților tînar o anumită doză de renunțare, liber acceptată, la diferitele tentații pe care le oferă viața. Neputința de a înfrîna anumite porniri — de orice natură ar fi ele — înseamnă de fapt a merge în mod sigur spre exces, spre dezechilibrul și uzura organismului. E a te forma, a te pregăti pentru viață nu înseamnă niciodată a-ți irosi forțele, timpul, fără sens, ci a-ți cultiva cu perseverență calitățile și trăsăturile pozitive proprii omului zilelor noastre.

Tineretii îi este caracteristică o anumită tendință de a nu-și doza și raționaliza cum trebuie energia, eforturile, disponibilitățile. Se înclină tinerii excesiv de darnici în cheltuirea propriilor lor tineretii, care nu-și dau seama de consecințele pe care le vor avea de suferit mai tîrziu.

Unora li s-ar putea părea că o asemenea problemă nu este, în primul rînd, medicală. Desigur, aspectele sînt multiple. Dar nu trebuie uitat că organizarea vieții este un factor esențial, determinant, în dezvoltarea organismului, în asigurarea unei sănătăți robuste. Risipa irecuperabilă de energie, de sănătate, de timp apare nu numai ca o acțiune dăunătoare pentru individul respectiv, ci și ca o diminuare în randamentul întregului angrenaj social.

Oricît s-a scris despre acțiunea nocivă a alcoolului, de pildă, care constituie o ispită puternică pentru mulți tineri, nelămurii asupra consecințelor sale tardive, nu s-au subliniat încă îndeajuns efectele lui negative. Puțini tineri știu că beția trece prin aceiași faze ca și anestezia generală, cînd vedem apărînd stări asemănătoare de delir, de agitație sau de apatie. Excesul de alcool (unii tineri fac pariuri stupide în privința cantităților de bere, vin, țuică pe care le pot ingera) scade puterea de asimilare a creierului, zdrăcînește sistemul nervos, îl împiedică pe tînar de a se concentra și de a-și forma o judecată spontană, pregătește terenul pentru diferite boli, accelerează procesul de îmbătrînire.

Cu aceeași ușurință, pornită din ignoranță sau nepăsare, e privită și problema fumatului. Din imitație sau din vanitate, moda fumatului a căpătat o extindere uluitoare în lumea tinerilor, inclusiv printre fele. Pentru mulți, adoptarea tutunului reprezintă probabil un act de emancipare, de afirmare, de maturitate. Nu-șă vrea să mai insist asupra consecințelor nefaste ale abuzului de tutun, despre care s-a scris pe larg, mai ales în ultima vreme. Sotocesc însă că este nimerit să amintesc despre numeroasele afecțiuni pulmonare, gastro-intestinale, nervoase etc., generate de acest viciu.

De cele mai multe ori, întreaga existență a omului e marcată de experiența sentimentală și sexuală a anilor tineri. O îmbătrînire precoce biologică și morală e adeseori consecința unui abuz erotic în tinerete. Și această importanță latu-ră a vieții trebuie astfel trăită în cît ea să contribuie la împlinirea armonioasă a organismului în devenire al adolescentului.

„Dar tineretea risipitoare” înseamnă și cheltuirea nesăbuită a timpului liber. Fără îndoială că o delimitare precisă a noțiunii de timp liber presupune o cercetare minuțioasă, corectă și diferențiată, a fondului general de timp de care dispune un tînar muncitor manual sau intelectual. Mulți se plîng de lipsa totală de timp liber datorită, în bună parte, incapacității de a și-l organiza. La aceștia, obosela, surmenajul, nerespectarea orelor de somn se traduc prin stări de anxietate, diminuarea facultății de concentrare, de atenție și imaginație, prin diminuarea potențialului fiziologic în general.

Există oare o patologie specifică tineretului, tulburări morbide proprii acestui vîrstă? Desigur că o serie de afecțiuni pulmonare, gastro-intestinale, dentare, endocrine au o predilecție deosebită pentru această etapă din viața individului și, în bună măsură, chiar un caracter de specificitate. Concluzia se desprinde limpede: o tinerete dezordonată, trăită în nesocotirea legilor biologice ale organismului omenesc, amplifică frecvența și acuitatea unor asemenea boli sau poate genera altele, cu consecințe mai grave, din acest punct de vedere, a-ți irosi tineretea este mai mult decît o imprudență, un adevărat atentat la propria-ți sănătate și bucurie de a trăi.

Educația sanitară, măsurile de profilaxie, examenle de control periodic și, în genere, întreaga asistență medicală asigurată de stat, sînt o mărturie a grijii care se poartă tineretului nostru pentru dezvoltarea sa sănătoasă și echilibrată. În România socialistă, educația tineretului, călăria lui morală și fizică, întreaga sa pregătire pentru viața se desfășoară pe terenul sănătos al unei filozofii a optimismului, a încrederii în forțele și capacitățile ființei umane de a se dezvolta multilateral, de a se realiza ca om al societății noi.

„Covorul fermecat” din nou în actualitate...

„Covorul fermecat” din nou în actualitate...

„Covorul fermecat” din nou în actualitate...

„Covorul fermecat” din nou în actualitate...

„Covorul fermecat” din nou în actualitate...

„Covorul fermecat” din nou în actualitate...

„Covorul fermecat” din nou în actualitate...

„Covorul fermecat” din nou în actualitate...

„Covorul fermecat” din nou în actualitate...

„Covorul fermecat” din nou în actualitate...

„Covorul fermecat” din nou în actualitate...

„Covorul fermecat” din nou în actualitate...

„Covorul fermecat” din nou în actualitate...

„Covorul fermecat” din nou în actualitate...

„Covorul fermecat” din nou în actualitate...

„Covorul fermecat” din nou în actualitate...

„Covorul fermecat” din nou în actualitate...

„Covorul fermecat” din nou în actualitate...

COMENTARIUL ZILEI

EȘECUL PLANULUI DEFFERRE

Planul lui Gaston Defferre a eșuat. Primarul Marsiliei s-a retras din cursa pentru mult rîvnitului folioli de la Elysée. Pe lista candidaților pentru alegerile prezidențiale din decembrie nu mai figurează nici un nume de vază. Franța se apropie de o nouă perioadă de efervescență pe care o va genera în viața politică depunerea candidaturilor încă necunoscute, atât din partea partidului de guvernământ cît și a celor din opoziție. Eșecul planului Defferre a întors o importantă pagină din campania preelectorală.

Anunțându-și candidatura încă din noiembrie 1963, primarul Marsiliei a ajuns pe măsură ce se apropia alegerile prezidențiale, la concluzia că șansele sale sînt extrem de reduse. Pe plan intern, Defferre a respins colaborarea cu partidul comunist, iar pe plan extern și-a propus să revină la așa-numita politică a „atlantismului”, în cadrul căreia Franța urma să ocupe din nou rolul de odinioară, acela de „auxiliar al S.U.A.”, cum l-a calificat generalul de Gaulle împotriva acestui program s-a vădit încă echivoc cu prilejul alegerilor din martie, cînd Defferre a reușit doar cu greu să-și reînnoască mandatul de primar al Marsiliei.

În fața pericolului de a pierde alegerile din decembrie, candidatul socialist la președinție a lansat, ulterior, după cum se știe, proiectul constituirii unei largi federații, avînd S.F.I.O. pe filială și o prelungire pînă la unele partide și grupări de centru-dreapta. Această federație urma să constituie trambulina care putea, în concepția inițiatorului ei, să-i asigure majoritatea în alegeri.

Reacțiile stîrnite în rîndul partidelor vizate de a călcați propusă federație au fost atât de variate încît, în poliada marilor eforturi oratorice și diplomatice ale lui Defferre, a numeroaselor sale compromisuri cu partidele situate la dreapta S.F.I.O., nu s-a reușit încheierea unui acord. Eșecul a fost determinat în principal de imposibilitatea realizării unei înțelegeri între S.F.I.O. și partidele de dreapta asupra locului pe care urma să-l ocupe federația în actuala geografie politică a Franței. În timp ce partidul catolic M.R.P. voia să împingă limitile federației cît mai la dreapta, partidul socialist, în ansamblul său, a militat pentru o orientare mai spre stînga, „spre electoratul comunist” — cum scria „France Presse”. Într-adevăr, proiectul a dat naștere unei serioase îngrijorări în sînul partidului socialist care, urmînd linia lui Defferre, ar fi riscat să fie înecat într-un conglomerat în care forțele de dreapta ar fi fost majoritare. Numeroși activiști de seamă ai S.F.I.O., ca și masa membrilor partidului, considerînd combinația propusă drept o încercare de a transforma partidul socialist într-o anexă a dreptei, sau chiar de a-l dizolva, au subliniat necesitatea ca S.F.I.O. să-și păstreze „personalitatea și caracterul său”. După ce s-a vădit imposibilitatea creării federației, Defferre a anunțat vineri dimineață că a renunțat să mai candideze la postul de președinte.

Retragerea lui Defferre creează o situație nouă în pregătirea alegerilor prezidențiale. Se apreciază că acest fapt întărește, în mod sensibil, poziția generalului de Gaulle, care după cum releva France Presse, „a cîștigat prima sa victorie în campania prezidențială”. Totodată, comentatorii sînt de părere că retragerea lui Defferre favorizează poziția partidului comunist, care, desemnîndu-și un candidat propriu, poate beneficia de un mare număr de voturi ale sfîngii. Conducerea partidului socialist, abandonînd proiectul lui Defferre, a hotărît reluarea negocierilor pentru constituirea unei „federații mici” urmînd să grupeze numai partidele de orientare socialistă. Presa de stînga este de părere că pentru S.F.I.O. singura soluție realistă este să sprijine o unitate a tuturor forțelor de stînga. În vederea prezentării unui candidat comun. Va ajunge conducerea S.F.I.O. la această concluzie, logică, după eșecul planului Defferre?

AI. CIMPEANU

Situația din Algeria

ALGER 25 (Agerpres). — După cum anunță agenția Reuter, un purtător de cuvînt al Ministerului Informațiilor al Algeriei a declarat vineri ziariștilor că „în țară domnește calmul”. „În ultimele cîteva zile, a afirmat el, au avut loc unele demonstrații studențești în Algeria, acestea nu au pus însă în primejdie ordinea internă”. Întrebat dacă Consiliul revoluției

În legătură cu conferința miniștrilor de externe ai țărilor afro-asiatice

ALGER 25. — Corespondentul Agerpres C. Benga transmite: După cum s-a anunțat oficial la Alger, ministrul afacerilor externe, Abdel Aziz Bouteflika, confirmă că conferința miniștrilor afacerilor externe, care precede conferința la înalt nivel a țărilor Africii și Asiei, își va începe lucrările la 28 iunie la clubul Pinilor într-o localitate situată la 30 km de Alger. Această hotărîre a fost luată în cadrul unei sesiuni extraordinare a comitetului de pregătire din care fac parte 15 țări.

LONDRA 25 (Agerpres). — După cum anunță agenția Reuter, miniștrii afacerilor externe și șefii delegațiilor țărilor afro-asiatice, aflați la Alger, au fost preocupați vineri cu „căutarea formulei care ar permite amînarea conferinței

Un congres neobișnuit

Un congres puțin obișnuit a reunit la Köln 1.500 de persoane. Participanții au venit din R.F.G., Olanda, Belgia, Anglia și țările nordice ale Europei, și chiar din Japonia și Australia. S-au întrunit părinții „copiilor Contergan”, copii ai căror mame au folosit în timpul sarcinii produsul farmaceutic cu acest nume. Scandalul „Contergan” sau al „Thalidomidei” a izbucnit, după cum se știe, în urmă cu cîteva ani, după ce s-a constatat că acest produs de farmacie are efecte nocive asupra organismului. Într-adevăr, mii de copii s-au născut cu infirmități pe viață. Cei mai mulți dintre ei sînt acum de vîrstă școlară, mulți părinți războinici și azi cu firma producătoare a „Contergan”-ului pentru a obține despăgubiri.

Congresul de la Köln s-a ținut sub auspiciile Asociației de părinți ai

„copiilor Contergan”, al cărei animator este fiinșul avocat vest-german Schulte-Hillen, al însuși tatăl unui copil infirm. Congresul — scrie ziarul „Le Monde” — a manifestat profunde amărăciuni a părinților germani, cărora statul federal le-a dat un ajutor insuficient din punct de vedere financiar, juridic și moral. Mai cu seamă pe plan juridic ar avea nevoie părinții de sprijinul statului federal. La congres, nu s-au putut comunica decît foarte lale descurajante cu privire la acțiunea angajată împotriva firmei Grünenthal, din Stolberg, care a vîndut pînă în 1961 produsul fatal. De altminteri, serviciul special pe lingă parchetul din Aachen, cuprinzînd 12 funcționari în sarcină și-a educe și să utilizeze imensa documentație necesară procesului, a fost dizolvat.

țărilor Asiei și Africii, proiectată pentru 29 iunie, fără a afecta printu această nouă conducere din Algeria”.

TUNIS 25 (Agerpres). — După cum transmite A.F.P., ministrul informațiilor al Tunisiei a anunțat vineri că „guvernul tunisian recomandă amînarea conferinței afro-asiatice la o dată ulterioară dat fiind poziția majorității țărilor membre care se pronunță pentru amînarea acestei conferințe”.

DELHI 25 (Agerpres). — Un purtător de cuvînt al guvernului indian a anunțat vineri că ministrul de externe al Indiei, Swaran Singh, nu va pleca la Alger la reuniunea miniștrilor de externe afro-asiatici ce urmează să se deschidă sîmbătă.

Încheierea Conferinței de la Marlborough House

LONDRA 25 (Agerpres). — Vineri seara tirziu au luat sfîrșit la Londra lucrările Conferinței primilor miniștri din țările Commonwealthului. După cum informează agențiile de presă, au fost necesare peste patru ore pentru ca participanții la conferință să elaboreze un text final. Agenția Reuter notează că dacă în problema misiunii Wilson s-a ajuns la un acord mai rapid, apoi „chestiunea explozivă a Rhodesiei” a dat naștere la serioase confruntări între delegați. Susținute de către țările asiatice, statele africane au exercitat presiuni asupra delegației britanice pentru a se angaja mai clar pe calea soluționării problemei rhodesiene. Astfel, țările africane au cerut Angliei să dea publicității o declarație în care să arate că dorește independența Rhodesiei sub conducerea majorității africane, să convoace în acest scop o conferință constituțională, să intervină pentru eliberarea deținuților politici, precum și în favoarea formării unui guvern interimar care să abroge legile represive rasiste și să pregătească alegerile pe baza „un om, un vot”.

POZIȚIA R. P. CHINEZE FAȚĂ DE MISIUNEA COMMONWEALTHULUI

PEKIN 25 (Agerpres). — În nota înmînată înărcinului cu afaceri ad-interim al Marii Britanii la Pekin, Ministerul Afacerilor Externe al R. P. Chineze a informat guvernul britanic că guvernul chinez se opune cu fermitate unei vizite la Pekin a misiunii Commonwealthului în legătură cu problema Vietnamului.

În nota, transmisă de agenția China Nouă, se subliniază că esența problemei vietnameze și a înținerii din Asia de sud-est constă în faptul că Statele Unite extind continuu războiul de agresiune împotriva Vietnamului de sud și Republicii Democratice Vietnam, cu violarea totală a acordurilor de la Geneva. Singura cale de rezolvare a problemei vietnameze, se spune în notă, este încetarea imediată a agresiunii Statelor Unite, retragerea tuturor forțelor armate din Vietnamul de sud și crearea condițiilor pentru ca poporul vietnamez să-și rezolve singur problemele sale.

O. N. U. LA A 20-A ANIVERSARE

SAN FRANCISCO 25 (Agerpres). — În clădirea Operei din San Francisco, unde în urmă cu 20 de ani a fost semnată Carta O.N.U., a început vineri sesiunea festivă consacrată celei de-a 20-a aniversări a întemeierii Organizației Națiunilor Unite. În sala au luat loc peste 3.200 de persoane printre care reprezentanții tuturor celor 114 state membre ale O.N.U., reprezentanți ai conducerii O.N.U., în frunte cu secretarul general U Thant și numeroase personalități politice din S.U.A. Au fost arborate drapelurile celor 114 țări membre.

Festivitățile au început cu cuvîntări de salut roștite de primarul orașului San Francisco și de guvernatorul statului California.

A luat apoi cuvîntul președintele celei de-a 19-a sesiuni a Adunării Generale a O.N.U., ministrul

afacerilor externe al Ghanei, Alex Quaison-Sackey, care a subliniat necesitatea lichidării colonialismului, înlăturării divergențelor internaționale și întăririi Organizației Națiunilor Unite. El a declarat că situația internațională actuală provoacă neliniște, iar relațiile dintre marile puteri s-au agravat. Rolul O.N.U., a spus vorbitorul, este de a preîntîmpina o catastrofă. Este necesar, a continuat el, să se respecte cu strictețe țelurile nobile și principiile Cartei O.N.U., ca singura cale spre pace și colaborare internațională.

După cum relatează agenția U.P.I. în timpul cuvîntării președintelui Johnson, în fața clădirii unde a avut loc sesiunea festivă a O.N.U. s-a desfășurat o demonstrație de protest împotriva intervenției S.U.A. în Vietnam.

Mitingul de la Phenian

PHENIAN 25 (Agerpres). — Cu prilejul împlinirii a 15 ani de la începerea războiului de agresiune dezlănțuit de S.U.A. împotriva Coreei, la Phenian a avut loc, la 24 iunie, un mare miting la care au participat 300.000 de persoane.

Luînd cuvîntul la miting, Kim Cian Man, vicepreședinte al Comitetului Central al Partidului Muncii din Coreea, vicepreședinte al Cabinetului de Miniștri al R.P.D. Coreene, a cerut retragerea imediată a forțelor armate americane din Coreea de sud. El s-a pronunțat împotriva tratatului dintre Japonia și Coreea de sud. Kim Cian Man a mulțumit țărilor socialiste și celorlalte țări pentru ajutorul moral și material acordat popoului coreean în lupta sa împotriva agresiunii americane.

Declarație comună cehoslovaco-mongolă

PRAGA 25 (Agerpres). — La Praga a fost dată publicității declarația comună în urma vizitei în Cehoslovacia a delegației de partid și guvernamentale a R. P. Mongolie. În declarație se arată, printre altele, că cele două țări condamnă cu hotărîre intervenția armată a S.U.A. în Vietnamul de sud și agre-

PLENARA C. C. AL P. S. U. G.

BERLIN 25. — Corespondentul Agerpres, Ștefan Deju, transmite: La Berlin își desfășoară lucrările cea de-a 10-a plenară a Comitetului Central al P.S.U.G. Raportul Biroului Politic al C.C. al P.S.U.G. a fost prezentat de Hermann Axen, membru supleant al Biroului Politic. El a vorbit despre politica externă a R.D.G., a prezentat date despre îndeplinirea planului economiei naționale pe primele cinci luni ale anului 1965 și s-a referit la problemele actuale ale vieții de partid.

Comitetul Central al Partidului Comunist German a dat publicității un apel în legătură cu alegerile pentru Bundestag care vor avea loc la 19 septembrie.

CAIRO. În urma tratatelor duse de delegația economică a R. D. Germane care s-a aflat la Cairo a fost elaborat un program de colaborare tehnico-stiințifică între R. D. Germană și R.A.U. Programul, prevăzînd pe o durată de doi ani, prevede colaborarea între cele două țări în domeniul construcției unor obiective științifice și tehnice, schimburi de experți.

BERLIN. În seara de 24 iunie a avut loc în sala Apollo a Operei de Stat din Berlin concertul corului de cameră Madrigal din București. Concertul s-a bucurat de deosebit succes.

BELGRAD. Agenția Tanjug anunță că la sfîrșitul lunii septembrie, Radhakrishnan, președintele Indiei, va face o vizită în Iugoslavia.

PARIS. Alain Peyrefitte, ministrul francez al informației, anunțat că Bernard Dadie și Seydou Badian Couyate au primit titlul de laureați ai Marelui Premiu literar al Africii Negre pe anul 1965.

TOKIO. După o vizită de 8 zile în Japonia, V. V. Kuznetsov, prim-lociitor al ministrului afacerilor externe al U.R.S.S., a părăsit la 25 iunie Tokio, plecînd spre patrie. În timpul vizitei sale, Kuznetsov a avut convorbiri cu conducătorii ai guvernului și ai Partidului liberal-democrat din Japonia, între care cu primul ministru Sato, ministrul afacerilor externe Shiina și alții.

La 25 iunie, delegația de partid și guvernamentală a R. P. Mongolie a plecat din Praga spre patrie. La aeroport, delegația a fost însoțită de conducătorii de partid și de stat cehoslovaci, în frunte cu Antonin Novotny.

În declarație se constată că relațiile între cele două țări și partide se dezvoltă cu succes.

În declarație se arată că „întărirea unității dintre partidele comuniste și muncitorești constituie o sarcină primordială și că fiecare partid este dator să-și aducă contribuția la rezolvarea divergențelor existente”.

De zece ani, oficialitățile de la Londra se străduiesc să obțină un angajament concret și substanțial din partea R.F.G. care să compenseze alocațiile împovărătoare pentru bugetul Angliei destinate armatei de pe Rin.

Guvernul vest-german a dat în foarte mică măsură satisfacție doleanțelor engleze privitoare la lărgirea achizițiilor de armamente și de alte produse. În luna martie a fost pus la dispoziția Angliei un credit vest-german de 8.800.000 lire sterline, urmat, ca și în alți ani, de promisiuni amabile și îndemnuri adresate importatorilor din R.F.G. de a cumpăra mărfuri britanice. Dar preferințele ocoleau recomandările oficiale de circumstanță. Chiar și primul ministru britanic, H. Wilson, s-a întors, după vizita din martie la Bonn, fără rezultate concrete în această chestiune.

De fiecare dată, „gigantica afacere de arme” din cadrul

SCURTE ȘTIRI

GENEVA. Comitetul de asistență tehnică al Consiliului Economic și Social O.N.U. și-a încheiat lucrările adoptînd raportul destinat consiliului. În sedința de încheiere au fost discutate și adoptate un număr de propuneri și sugestii ale participanților. Au fost aprobate și două propuneri ale delegației române.

MOSCOVA. În Uniunea Sovietică a fost lansat satelitul artificial al Pământului „Cosmos-69”. Satelitul s-a plasat pe orbită. Aparatura montată la bordul satelitului funcționează normal.

ALEXANDRIA. Ciu En-lai, președintele Consiliului de Stat al R. P. Chineze, care se află în vizită în R.A.U., a avut convorbiri la 24 iunie cu Ali Sabri, prim-ministru al R.A.U. Convorbirile, relatează agenția China Nouă, s-au desfășurat într-o atmosferă cordială și prietenească.

SOFIA. S-au încheiat lucrările celei de-a zecea sesiuni a Adunării Populare a R. P. Bulgariei. Sesiunea a adoptat hotărîri cu privire la dezvoltarea comerțului interior și la alimentația publică. De asemenea, au fost adoptate hotărîri referitoare la ocrotirea sănătății populației și asistența medicală.

VARȘOVIA. La 24 iunie, la Varșovia a fost parafat noul acord comercial pe 5 ani între Polonia și Franța. Agenția P.A.P. menționează că din primul an al intrării sale în vigoare, acordul prevede sporirea schimbului reciproc de mărfuri cu 30 la sută față de anul precedent.

PRAGA. După cum anunță agenția C.T.K., la Praga a fost parafat un acord comercial pe termen lung între R. S. Cehoslovacă și Franța. La Paris a fost parafat acordul cehoslovaco-francez de colaborare tehnico-stiințifică.

CAIRO. În urma tratatelor duse de delegația economică a R. D. Germane care s-a aflat la Cairo a fost elaborat un program de colaborare tehnico-stiințifică între R. D. Germană și R.A.U. Programul, prevăzînd pe o durată de doi ani, prevede colaborarea între cele două țări în domeniul construcției unor obiective științifice și tehnice, schimburi de experți.

BERLIN. În seara de 24 iunie a avut loc în sala Apollo a Operei de Stat din Berlin concertul corului de cameră Madrigal din București. Concertul s-a bucurat de deosebit succes.

BELGRAD. Agenția Tanjug anunță că la sfîrșitul lunii septembrie, Radhakrishnan, președintele Indiei, va face o vizită în Iugoslavia.

PARIS. Alain Peyrefitte, ministrul francez al informației, anunțat că Bernard Dadie și Seydou Badian Couyate au primit titlul de laureați ai Marelui Premiu literar al Africii Negre pe anul 1965.

TOKIO. După o vizită de 8 zile în Japonia, V. V. Kuznetsov, prim-lociitor al ministrului afacerilor externe al U.R.S.S., a părăsit la 25 iunie Tokio, plecînd spre patrie. În timpul vizitei sale, Kuznetsov a avut convorbiri cu conducătorii ai guvernului și ai Partidului liberal-democrat din Japonia, între care cu primul ministru Sato, ministrul afacerilor externe Shiina și alții.

Automobil blindat pe o stradă din Saigon, ca urmare a decretării stării de război pe întregul teritoriu al Vietnamului de sud

ROMA O ACȚIUNE ANTIMONOPOLISTĂ A MICILOR COMERCIANȚI

Una din cele mai mari săli de cinematograful din Roma era plină de lume zilele trecute, publicul îngheșindu-se și la înfrî. Nu era premiera unui film de succes, ci un episod din viața economică de zi cu zi. Peste 3.000 de mici comercianți, soși din diferite regiuni ale Italiei, participau la un miting împotriva monopolurilor.

Pentru a înțelege mobilul adunării este nevoie de cîteva lămuriri. Ministerul Comerțului a elaborat un proiect de lege cu privire la desființarea licențelor acordate comercianților ce-și exercită meseria pe micile piețe din orașe și alte localități. Asociația națională a vinzătorilor ambulanți (A.N.V.A.) a luat poziție împotriva acestui proiect de lege. Președintele asociației, în cuvîntarea roștită la mitingul din Roma, a spus că măsura prevăzută ar crea haos pe pieșe și ar aduce un nou și consistent serviciu marilor socie-

tați comerciale. Ea ar dăuna producătorilor agricoli, consumatorilor ca și celor 300.000 de persoane ce deservesc aceste pieșe. A.N.V.A. care abolirea proiectului de lege și lupta pentru o reformă democratică a rețelei comerciale printr-o reglementare comunală a punctelor de vânzare, modificarea actualei legi asupra piețelor prin facilitarea asocierii între mici comercianți și țărani, prin măsuri de combatere a speculei pe care o poate favoriza acumularea prea multor operațiuni de comerț cu amănuntul.

Adunarea a adoptat o rezoluție, adusă apoi la cunoștință parlamentului și guvernului, în care se arată că mici comercianții vor continua acțiunile lor pentru obținerea unei reforme democratice a rețelei comerciale.

Giorgio PASTORE

BONN „Legea excepțională” nu a fost adoptată

BONN 25 (Agerpres). — Guvernul vest-german nu a reușit să obțină aprobarea Bundestagului necesară modificării constituției pentru ca legea excepțională să poată fi adoptată. În urma opoziției extrem de puternice a social-democraților și a reprezentanților sindicatelor vest-germane, proiectul de modificare

a constituției nu a intrunit majoritatea de două treimi, necesară în astfel de cazuri.

La Bonn se apreciază că eșecul guvernului va face ca problema repunerii în dezbatere a legii excepționale să nu mai poată fi luată în considerare decât după alegerile generale din septembrie.

„DE CE A MURIT FIUL MEU?”

O femeie îmbrăcată în do-lieu, d-na Melvin Thorne din Brookings, al cărei fiu a fost ucis în Vietnamul de sud, a manifestat, în fața Casei Albe, cerînd încetarea amestecului militar al S.U.A. în Vietnam. Ziariștilor, care au înconjurat-o, ea le-a declarat: „Cred că nimeni nu va fi în stare să-mi explice motivul pentru care fiul meu a murit”.

terizarea oricăror demonstrații, suprimarea dreptului de grevă, percheziții, interzicerea ziarilor etc. Aflate în derută, în urma acțiunilor victorioase ale forțelor patriotice în ofensivă, marionetele de la Saigon recurg la represii într-o încercare de a da impresia unei echipe guvernamentale de mină forte. În același timp, nu numai în capitală, ci și în restul țării nemulțumirea crește luînd forma unor puternice manifestații anti-guvernamentale. În provincia Ben Tre peste 4.000 de persoane au participat la demonstrații de protest împotriva represiiunilor. Pentru a-i împiedica pe demonstrații au intervenit două companii de polițiști. Au avut loc ciocniri violente.

O telegramă sosită în cursul se-